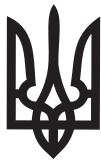
ВІВТОРОК, 14 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ■ № 108 (3608)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

До завершення сесії — три пленарні тижні. І маса зобов'язань

Відкриваючи засідання погоджувальної ради керівників депутатських фракцій і груп, Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк нагадав, що до завершення нинішньої сесії парламенту залишилося три пленарні тижні. З них два — у червні. Він також зауважив, що зобов'язань у законодавців чимало. Насамперед це питання бюджетного процесу 2006 року. Тому позитивно було оцінено факт проведення парламентських слухань з приводу бюджетної резолюції. Ніни залишилося прийняти рішення з цього питання, адже бюджетну резолюцію-2006 потрібно прийняти саме на цій сесії.

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімку (зліва направо): народні депутати Ігор Юхновський, Василь Хара, Іван Бокий, Іван Томич, Катерина Ващук.

Чеські сім днів

Сьогодні в Україну з першим державним візитом прибуде Президент Чехії Вацлав Клаус. Як повідомили «Голосу України» в Посольстві Чехії в Україні, програмою візиту передбачено зустрічі з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином, Президентом Віктором Ющенком, Першим віце-прем'єром Анатолієм Кінахом. Високого гостя супроводжуватимуть більш як 50 підприємців, які візьмуть участь в україно-чеському бізнес-форумі. В рамках візиту Вацлав Клаус відвідає також Одесу і Львів.

«Ле Бурже» в очікуванні нашого нового літака

Упродовж трьох-чотирьох років Україна створить власний бойовий літак. Про це заявив секретар РНБО Петро Порошенко. А поки що вчора Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко спостерігала за польотом у паризькому небі найбільшого європейського пасажирського авіалайнера — 555-місного літака «Ейрбас А-380».

Вона перебуває у Франції з триденним робочим візитом. Разом із Президентом Франції Жаком Шираком Юлія Тимошенко оглянула експонати авіасалону «Ле Бурже». Наша експозиція розміщена тут на 350 квадратних метрах і представляє продукцію понад 30 підприємств. В авіасалоні планували участь п'яти українських літаків. Однак в останній момент було прийнято рішення відмовитися від цього через побоювання, що їх можуть заарештувати.

Український прем'єр зустрілася вчора з главою сенату Франції Крістіаном Понселе, з прем'єр-міністром Домініком де Вільпеном.

Сьогодні Ю. Тимошенко та українська делегація матимуть переговори з керівниками французьких компаній—членів MEDEF, із президентом компанії «Газ де Франс» Жаном-Франсуа Сірелі. Наш прем'єр також виступить на 51-й сесії парламентської асамблеї Західноєвропейського союзу. Під час візиту делегації України планується підписати низку двосторонніх угод.

Є ще сили прославляти Батьківщину

На аренах Києва та столичної області відбулася I Всеукраїнська спартакіада ветеранів спорту, до програми якої увійшли змагання з баскетболу, важкої атлетики, волейболу, легкої атлетики, академічного веслування, скелелазіння, спортивного орієнтування, настільного тенісу, плавання, футболу тощо. Цікаво, що за останні три роки українські ветерани на всесвітніх іграх, чемпіонатах Європи, світу та інших міжнародних турнірах завоювали 94 золоті, 86 срібних і 132 бронзові медалі.

На знімках: хода ветеранів-спортовців Хрещатиком; на концерті виступають вихованці студії спортивного танцю КПІ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Коли відкриють таємницю?

У Люксембурзі Рада з питань співробітництва в рамках ЄС—Україна вчора мала дати першу оцінку виконання нашою країною плану дій, ухваленого сторонами в Брюсселі 21 лютого, а також розглянути питання надання їй статусу держави з ринковою економікою.

На час підготовки цього числа «Голосу України» результати засідання ще були невідомі. Але МЗС України повідомило, що на засіданні мали обговорюватися також питання двостороннього співробітництва в політичній, торгово-економічній, транспортній та енергетичних галузях, розвитку правових відносин, у тому числі спрощення візового режиму та реадмісії. Сторони мали підписати низку угод у різних сферах. Засідання Ради з питань співробітництва — важливий етап підготовки до саміту Україна—ЄС, що відбудеться восени.

(Закінчення на 7-й стор.).

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Вояки завжди на висоті...

У курортному містечку Моршин протягом трьох років діє унікальна оздоровниця — реабілітаційний центр ветеранів ОУН-УПА «Говерла». Нещодавно сюди завітали голова облдержадміністрації Петро Олійник, начальник Головного управління охорони здоров'я Ігор Герич, міський голова Моршина Віктор Безруков. Вони вручили гостям курорту подарунки з нагоди традиційного на Галичині свята Героїв.

— Дякуємо вам за те, що ви живі, — звернувся до ветеранів Петро Олійник. Біль і радість вояків близькі й зрозумілі йому не лише як посадовій особі. Він і сам — син ветерана УПА. Родина була репресована, а народився Петро Михайлович у Сибіру. Історія кожної такої родини — це часточка української історії, яку треба зафіксувати для дітей і онуків, зазначив він. І попросив ветеранів записувати свої спогади.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область

■ НАМ ПРО НАС

Інформаційна годувальниця

Вельмишановні працівники «Голосу України», звертаюся до вас з великою подякою за щирість і тактовність, з якою ви працюєте для нас, читачів. З радістю щодня підходжу до поштової скриньки, в якій на мене чекає улюблений «Голос».

Газету передплачую давно: коли є кошти — на рік, а інколи — на півріччя. Минулого року навіть узяла участь у розіграші подарунків серед передплатників і... виграла! Вперше у своєму житті. «Голос України» — моя інформаційна годувальниця, тож, хоч як би скрутно було, я з нею ніколи не розлучуся!

Раїса МІРОШНИЧЕНКО.

Іванівка Великописарівського району Сумської області.

Народний депутат Микола МАРТИНЕНКО (фракція «Наша Україна»): «Лідери депутатських фракцій і груп домовилися продовжувати цього тижня пленарні засідання доти, доки не буде вичерпано порядок денний»

ВІВТОРОК, 14 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 108 (3608)

Працівники львівської міліції затримали 60-річного колекціонера, в помешканні якого виявлено півтори тисячі документів з архіву митрополита Шептицького

Голова Фонду держмайна Валентина СЕМЕНЮК ладна подати у відставку, якщо уряд здійснюватиме реприватизацію не на базі спеціального закону, а «керуючись лише власними постановами»

■ У НОМЕР

Болгари висловлюють вдячність

Відносини між Україною та Болгарією — це зразок того, як можна забезпечити ефективні взаємини у сучасних умовах. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час зустрічі з віце-президентом Республіки Болгарія Ангелом Маріном.

Як **повідомив Ігор Сторожук, прес-секретар Голови Верховної Ради**, віце-президент Болгарії у розмові з Володимиром Литвином висловив вдячність за зусилля української держави зі створення належних умов для життя болгарської національної меншини в Україні.

А. Марін запевнив: незалежно від того, яка коаліція переможе на майбутніх парламентських виборах, її прагнення дружньої співпраці з Україною залишається незмінними.

Не спекулювати на міжнаціональних відносинах

Голова Верховної Ради Володимир Литвин за результатами зустрічі з делегацією Національної конференції радянського єврейства на чолі з головою Робертом Метом (США) звернеться до Президента України, Прем'єр-міністра та київського міського голови. Мова йде про вирішення проблеми реституції майна єврейської громади в Україні. В. Литвин також дав доручення Комітетові ВР з питань прав людини, національних меншин та міжнаціональних відносин розглянути можливість створення спільної з Єврейською конфедерацією України комісії з єврейських питань.

В. Литвин рішуче засудив будь-які прояви антисемітизму: «Неприпустимими є антиєврейські прояви будь-якого масштабу, навіть якщо це позиція кількох окремих людей». На думку В. Литвина, щоб уникнути будь-яких спекуляцій на національних темах, треба «енергійніше працювати над ширшим застосуванням принципу рівності людей різних національностей».

***

Питання реалізації прав нацменшин в Україні також обговорювалися на зустрічі В. Литвина з Верховним комісаром ОБСЄ у справах нацменшин Рольфом Екеусом. «В Україні загалом не існує проблем нацменшин, є лише окремі поодинокі випадки ксенофобії», — відзначив В. Литвин. Глава парламенту висловився за заохочення молоді до вивчення різних мов, у тому числі й тих народів, які проживають на території України. І чинне законодавство у цій сфері, на думку В. Литвина, цілком відповідає європейським стандартам і є одним із найпрогресивніших і найдемократичніших у Європі. Співрозмовники також обговорили проблеми адаптації кримських татар після їх повернення на історичну батьківщину. В. Литвин зазначив, що нині на ці потреби передбачено більше бюджетних коштів, аніж у попередні періоди. А для вирішення головного питання в облаштуванні кримських татар — земельних ділянок — за розпорядженням Президента України нині здійснюється інвентаризація земельних ресурсів Кримської автономії.

Юліана ШЕВЧУК.

Бюджетний процес буде надскладним

Голова Верховної Ради Володимир Литвин на традиційній понеділковій прес-конференції спрогнозував прийняття бюджету-2006 як надзвичайно складний процес. Він пояснив це тим, що парламент і суспільство загалом буде втягнуто в передвиборну кампанію. Пом'якшити ситуацію має те, що сторони цього процесу не відступатимуть від попередніх домовленостей, у тому числі і від позицій, досягнутих під час обговорення основних напрямів бюджетної резолюції. Відповідний проект постанови ВР розглядає профільний парламентський комітет. Позиція, за словами керівника парламенту, полягає у скорегуванні в часі прийняття змін до податкового законодавства і основного економічного закону наступного року. Інакше знову матимемо протистояння учасників бюджетного процесу.

Визнано за доцільне ще до прийняття бюджету-2006 зафіксувати бачення того, які нам потрібні місцеві бюджети. А воно полягає у збільшенні вдвічі відповідних коштів на місцях. І сьогодні слід шукати шляхи покриття таких витрат.

Під час прес-конференції Володимир Литвин відповів на низку інших запитань журналістів, зокрема і про результати особистої зустрічі з Президентом України Віктором Ющенком, що завершилася незадовго до зустрічі з журналістами. Про них — у наступному числі газети.

■ ВІТАННЯ

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України III (XIV) та IV (XV) скликань **ЗАЙЦЯ Володимира Володимировича** з 45-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щастя, радості, успіхів, усіляких гараздів.

Внутрішня стабільність і консолідація суспільства є передумовами для реформи

Сьогодні потрібно окреслити цивілізовану модель побудови держави. І саме класичні університети, науковці та освітяни мають запропонувати суспільству програму розвитку країни. На цьому наголошував Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час перебування в Одеській області під час зустрічей з представниками органів місцевого самоврядування, освітянами, науковцями та активом регіону.

Глава парламенту підкреслив: треба зробити все, щоб забезпечити прорив в Україні, зокрема визначити бюджетну політику, акцентуючи увагу на галузях пріоритетного розвитку. Держава насамперед має опікуватися наукоємними виробництвами.

А в центрі уваги наукового співтовариства, вважає Голова Верховної Ради України, мають бути забезпечення внутрішньої стабільності та консолідації у країні і проведення відповідного діалогу в суспільстві.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Піснями й танцями зустрічала малеча у Вилковому Голову Верховної Ради України Володимира Литвина і народних депутатів.

Не шукати ворогів

Нерідко, зазначив Голова Верховної Ради, кажучи про реформи, політики мають на увазі місця в політичних списках. Але насамперед треба розв'язати проблеми соціальні, а також реформувати культуру, освіту. «Реформа проводиться тоді, — зазначив глава парламенту, — коли є чітке бачення того, що робити».

Володимир Литвин проаналізував економічну і політичну ситуацію в державі, яку він охарактеризував як «стабільну у своїй нестабільності». Нестабільність, за його словами, обумовлена процесом зміни політичних еліт в Україні і процесами, які відбуваються на пострадянському просторі. Щоправда, управлінцями у нашій країні стають люди з ораторськими поривами, а не спеціалісти, замість консолідувати суспільство вони шукають ворогів.

До закінчення нинішньої VIII сесії парламент, спрогнозував Володимир Литвин, не ухвалить зміни до Конституції про місцеве самоврядування. Голова ВР висловився проти ревізії конституційних змін і додав: малоймовірно, що скасують пропорційну систему виборів, на чому досі наполягають мажоритарники.

На думку глави парламенту, після парламентських виборів 2006 року кількість політичних партій у країні природно зменшиться — з 127 до 30. І додав, що він — прихильник потужних партій.

На нинішньому етапі треба, щоб партії створювали владу, а не влада, замість вирішувати нагальні проблеми, створювала партії. Тому, зауважив Володимир Литвин, і зусилля деяких можновладців спрямовані на вибори, іншими словами — на короткий результат.

«Пропоную перегорнути сторінку і не говорити про політичну реформу до виборів», — зазначив глава парламенту. Бо це питання вносить у суспільство елемент нестабільності. Водночас він підкреслив, що реформи можна здійснювати лише за умови стабільного розвитку держави і розв'язання основних проблем.

Спільний план дій

Для стабільного системного поступу країни потрібен спільний план дій розвитку України. Його, на переконання Голови Верховної Ради, має викласти Президент України Віктор Ющенко у своєму щорічному посланні. Це можна очікувати або на нинішній сесії ВР, або на початку наступної.

Глава парламенту передбачив, що Президент України Віктор Ющенко підпише закон про спрощену систему оподаткування.

Перспективи нафтопроводу Одеса—Броди

Володимир Литвин вивчав на нижньому майданчику термінала в Южному. На прес-конференції він зазначив, що це питання потребує комплексного вивчення і ефективної політики з боку України. Найголовніше — забезпечити потреби країни, передбачити надходження до бюджету і реалізувати потенційні можливості для диверсифікації джерел постачання енергоносіїв до України. Насамперед, наголосив Володимир Литвин, виходити з інтересів національних. На першому місці мають бути економічні, а вже потім — політичні інтереси.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин минулої суботи також побував у Саратському районі Одещини, де зустрівся з мешканцями с. Зоря. Під час переїзду до Кілійського району глава парламенту ознайомився з роботою пункту регулювання руху суден на Дунаї, після чого відвідав «українську Венецію» — Вилкове.

Вячеслав ВОРОНКОВ,
Наталя ЯРЕМЕНКО.

Одеса.

До завершення сесії — три пленарні тижні. І маса зобов'язань

(Початок на 1-й стор.).

Цілий перелік питань, пов'язаних із вступом України до Світової організації торгівлі, запропонував уряд. У вівторок парламентарії мають включити до порядку денного і розглянути за скороченою процедурою одразу п'ять урядових законопроектів, визначених главою держави як невідкладні. Серед іншого, депутати розглянуть питання вивізного (експортного) мита на відходи та брухт чорних металів, а також ввезення на митну територію України транспортних засобів. На вівторок призначено і розгляд не менш неординарних законопроектів М. Рудьковського та П. Симоненка про націоналізацію приватизованого майна (законопроект про порядок примусового відчуження об'єктів права приватної власності у власність держави).

Загалом, як зауважив Адам Мартинюк, на цьому тижні передбачено розглянути 102 питання, з них, як завжди, найбільше у четвер, понад 60 (десять мають включити до порядку денного та прийняти з них рішення, а 17 — включити до порядку денного сесії загалом). Цього дня парламентарії вирішуватимуть долю одразу кількох кодексів. У другому читанні розглядатимуть Житловий кодекс, вноситимуть зміни з пропозиціями Президента України до Господарського кодексу, і так само розглянуть президентські пропозиції до Кодексу адміністративного судочинства. З огляду на зібрання законів на житлову тематику досить слушним було зауваження народного депутата В. Пустовойтенка до колег — відповідально поставитися до проекту закону про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду, цей документ розглядатимуть у п'ятницю.

Слідом за нещодавнім заслуховуванням проблем сім'ї і материнства в вівторок у парламенті буде проведено ще й День уряду — про дитячу безпритульність в Україні та шляхи подолання цього явища. У середу по обіді — парламентські слухання про перспективу розвитку паливно-енергетичного комплексу країни. А зранку в п'ятницю за скороченою процедурою депутати розглянуть документ про щорічну доповідь Кабінету Міністрів про участь нашої держави у підтриманні чи відновленні міжнародного миру і безпеки.

Анатолій БЕНЬ.

ФІНАНСОВА ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ

Володимир ЛИТВИН,
Голова Верховної Ради України

Бюджетна резолюція Верховної Ради України — це стратегічний документ, який, окрім того, що визначає взаємовідносини між представницькою владою і урядом, виступає фінансовою передумовою ефективної соціально-економічної стратегії. Затягування, а тим паче формалізація підготовки бюджетної резолюції неприпустимі, бо свідчитимуть про відсутність в Україні оптимізованої моделі бюджетної політики, яка здатна забезпечити динамічну економіку. Можливо, надалі варто було б розпочинати бюджетний процес із Бюджетного послання Президента України, яке могло б стати висхідним орієнтиром для розробки бюджетного проекту урядом.

У поточному році Кабінет Міністрів України 1 червня подав на розгляд Верховної Ради проект бюджетної резолюції. Не вдаючись у конкретні показники цього документа, які мають стати предметом обговорення серед народних депутатів, хотілося б звернути увагу на визначальну роль бюджету і бюджетного процесу в економічному та соціальному розвиткові держави.

Такий елемент, як затвердження бюджетної резолюції парламентом, запроваджено в Україні вже кілька років. Зрозуміло, що оптимальна бюджетна резолюція потребує підготовки, розрахунків і узгодження численних рішень. Однак не всі ланки державної влади, науковці та широка громадськість беруть належну участь у цьому надзвичайно важливому процесі. Її попереднє обговорення на науковому рівні на практиці не здійснюється, а складання реального проекту бюджету не є, як того вимагає законодавство, виконанням цього вкрай важливого фінансового документа.

Натомість кожного року всі державні проблеми у нас відсуваються на задній план, коли розпочинається «священне дійство» — планування і особливо розподіл «бюджетного короваю» на наступний рік.

Якщо підняти стенограми виступів в українському парламенті стосовно обговорення бюджетних проблем, то є великий сумнів, що ми знайдемо багато аналітичних роздумів про те, як нарощувати реальні передумови щодо відчутного збільшення фінансових можливостей бюджету, як у цьому сенсі підвищити рівень економічної активності в державі. Навпаки, традиційно спостерігаємо, що всі сили політичного впливу задіяні на те, щоб відхопити більший бюджетний шматок для певної сфери, галузі, регіону, соціального прошарку чи навіть для конкретних юридичних осіб.

І це зрозуміло. Адже обсяги Державного бюджету України неспівставно малі не просто у порівнянні з іншими країнами, а головне — з тим реальним обсягом завдань, які конче важливо і необхідно вирішувати нашій державі. Тому будь-які зусилля задля «перемоги» у бюджетних ристалищах виправдані. Як показує досвід, в Україні нема більш ефективного шляху отримання надприбутків, аніж маніпуляції з державними коштами. Може і є деінде, але вони непорушно зайняті і захищені куди надійніше, ніж державна скарбниця.

Існує небезпека, що бюджетний процес-2006 може перетворитися на ту саму виставу, що і кожного року — перетягування каната між різними політичними силами для розподілу та перерозподілу державного гаманця. Більше того, дехто з «господарів життя» при цьому використовує останній аргумент — організовує й виводить на вулиці, за їх же вкрай цинічною оцінкою, — «біомасу». Хоч ми робимо вигляд, ніби назавжди забули політичну арифметику, за якою триста тисяч об'єднаних шахтарів — це значно більше, ніж шість мільйонів «власників» земельних паїв, ця арифметика є «всесильна, бо правильна».

Заради справедливості та часткового виправдання слід визнати, що саме по собі використання тиску на парламент під час ухвалення бюджету викорінити неможливо. Подібна проблема є в будь-якій демократичній країні. Однак у цивілізованому суспільстві державні рішення скеровуються не майданами, мітингами, пікетами чи голодовками, а зваженням аргументів та розрахунками. Бюджет Сполучених Штатів Америки складає 85 томів, десятки тисяч сторінок, а витрати розписані до цента. Предметом обговорення законодавців може бути навіть кількість стільців, які буде придбано для чиновників, і яка фірма поставить цю продукцію.

Зрештою, і в нашій державі потроху рухаємося у той самий бік — адже іншого шляху в стратегічній перспективі просто немає.

На жаль, закони історичного розвитку не діють миттєво. Сьогоденні помилки стануть очевидними через десятиріччя, коли студенти історичних факультетів із легкістю поділять нинішніх діячів на прогресивних і ретроградів, коли кричуща невідповідність тих чи інших рішень не потребуватиме доказів. Однак нам доводиться оцінювати самим і негайно.

Хочу вказати на один парадокс. Ми будуємо бюджетний процес за зразками найрозвиненіших світових держав. Але ж реально Україна за своїми соціально-економічними показниками посідає місце серед країн «третього світу» і то далеко не чільне.

Ми поступово «проїдаємо» успадкований виробничий потенціал та природні ресурси, не створюючи нічого нового. Можна сказати, що бюджетна політика до останнього часу була спрямована не на примноження, а лише на розподіл ресурсів, реальний обсяг яких, незважаючи на економічне зростання, із року в рік скорочується.

Необхідно визнати, що бюджет і загальна економічна політика не забезпечують ефективного державного регулювання економіки і не створюють умови для стійкого економічного зростання. Це стосується і інвестицій у виробництво, і мотивації розвитку виробничої діяльності. Закономірним результатом такого підходу є щорічно відтворювані диспропорції у виробничій структурі, соціальна розшарованість і подальша стагнація економіки.

Бюджетна політика має забезпечувати тактику вирішення стратегічних завдань економічного розвитку країни: поточно реалізовувати пріоритети розвитку, виходячи з етапів довгострокової стратегічної програми.

У минулому допускалися численні випадки неузгодження бюджетного законодавства з податковим. Бюджет-2006 не можна ухвалити жодним іншим чином, як у межах чинного правового поля. Не варто сподіватися ні на впровадження нових принципів оподаткування, ні на повну відміну численних пільг, ні навіть на зростання дисциплінованості платників податків. Усе це потребує часу і, зрештою, буде зроблено, але не сьогодні.

Водночас хід виконання всіх законів про бюджет однозначно свідчить про те, що ці закони не були і, на жаль, не є твердими правовими нормами під час витрачання бюджетних коштів.

Амплітуда відхилень з фінансування окремих статей від середнього показника виконання по бюджету в цілому надто велика. Відчутний різнобій, якщо фактично не хаос, у показниках виконання норм законів означає, що під час витрачання бюджетних коштів виконавча влада особливо не переймається турботами пропорційного виконання статей бюджету.

До того ж у загальному хаосі показників виконання норм бюджетних законів досить чітко проглядають певні статті витрат, що є «фаворитами», і за якими відповідні споживачі, як правило, одержують потрібне, незважаючи на норми бюджету, і статті-«пасинки», які з року в рік недоотримують встановлені законом бюджетні призначення.

Отже, необхідно визнати, що реальний бюджетний процес розвивається практично незалежно від бюджетних законів, від того, коли і як був прийнятий закон, який він і які цілі переслідував.

Закон про бюджет — це щось одне, а реальна практика витрачання бюджетних коштів — це зовсім інше.

Це, очевидно, обумовлено наступним. У сфері державних фінансів і державної власності в Україні склалася неприпустима для унітарної держави ситуація: розрізненість органів управління фінансами та майном, відсутність дієвого узгодження між ними, і водночас — надмірна для демократичної держави централізація щодо коштів і власності територіальних громад.

Відповідальність за формування й виконання бюджету несе нібито Міністерство фінансів. Проте це міністерство не має реальних повноважень щодо формування дохідної його частини — ставки податків та інших платежів до бюджету та централізованих державних фондів встановлює законодавча влада, збирає податки — фактично незалежна від Мінфіну Державна податкова адміністрація України. Значна частка надходжень залежить від такої самої незалежної Державної митної служби.

Обидві проблеми потребують розв'язання — тобто має відбутися централізація управління загальнодержавними фінансовими потоками і децентралізація — щодо власності і коштів місцевих органів самоуправління.

Другий за обсягами після Державного бюджету України загальнодержавний фінансовий ресурс — Пенсійний фонд — має повну автономність. Більше того, регіональні управління Пенсійного фонду теж мають невиправдану самостійність, внаслідок чого підривається єдність державної соціальної політики.

У результаті управління державними ресурсами діє абсолютно неефективно — навіть за щирого бажання кожного з органів діяти винятково на благо держави, сама по собі незалежність кожної ланки виключає можливість узгодженості.

Ситуація приблизно така, як у корабля, в котрого вбудовано декілька незалежних один від одного рульових механізмів. Навіть коли за кожним із них стоїть кваліфікований рульовий, корабель неодмінно налетить на рифи, якщо взагалі буде куди-небудь рухатися.

Незважаючи на зусилля уряду в проведенні детінізації економічного обороту, у наповненні українського бюджету реально бере участь не більше половини учасників економічного процесу, передусім — найбільш слабкі, беззахисні та неприбуткові. Останні зустрічі з представниками малого й середнього бізнесу підтверджують цей висновок.

Але ж українська держава через бюджет безпосередньо утримує половину дорослого населення країни, а всьому населенню загалом надає суспільні блага і послуги, що є істотною складовою їх життєвого рівня.

З цієї точки зору українська держава мала б вимагати надання у своє розпорядження не менш як половини реального суспільного продукту. Або ж відмовити громадянам у забезпеченні цілих сфер, які досі звично вважаються безплатними для загального користування.

Отже, в конкретних умовах України є потреба у збільшенні частки бюджету в економічному обороті.

Варто також подумати над проблемою оптимального поєднання бюджетної і грошово-кредитної політики в державі. Згідно з установленим порядком, завчасно, до розробки бюджету Національним банком подається (так має бути) проект «Основних напрямів грошово-кредитної політики», який містить і прогнозовані Національним банком параметри обмінного курсу національної валюти.

Але цей документ жодного разу, наскільки пам'ятаю, в офіційному порядку не затверджувався Верховною Радою. Так само жодного разу не вдавалося цих параметрів дотриматися.

Кожного року НБУ сам собі встановлює основні показники на наступний рік, протягом року на свій розсуд здійснює їх безперервне коригування, але ні перед ким не те що не несе відповідальності, а іноді навіть і не звітує.

Рівень облікової і ломбардної ставок, норми резервування, обсяг і напрями руху грошової маси в державі громадяни, народні обранці й урядовці України відстежують, як погоду, — подобається чи не подобається, але треба сприймати такою, яка є.

Верховна Рада спорадично заслуховує звіт НБУ, але насправді це — інформація щодо тих питань, які Правління Центрального банку вважає можливим висвітлити. Усі позитивні зрушення в економіці, якщо вони є, пояснюються «правильністю політики НБУ», а всі зриви — «світовими тенденціями», як, наприклад, під час відносно недавнього заслуховування НБУ з приводу раптової ревальвації гривні.

За всі ці роки Національний банк України, який поступово досяг небаченої для сучасних умов автономії, не перевірявся жодним контрольним органом держави і реально, комплексно не звітував перед народом і парламентом.

Отже, можна констатувати, що на даний період належним чином офіційно затвердженої концепції валютно-курсової політики навіть на короткостроковий період в Україні не існує.

У більшості країн центральні банки мають формально автономний статус, але основні параметри їх діяльності встановлюються керівництвом держави. В Україні грошово-кредитна, емісійна, курсова, валютна політика держави, формування й використання державного золотовалютного резерву здійснюються на власний розсуд Національним банком України.

Є нагальна потреба у підвищенні ефективності функціонування такої інституції, як Рада НБУ, що немовби репрезентує узгоджені фінансово-економічні інтереси Президента, Верховної Ради та Кабінету Міністрів. Однак фактичного підтвердження цього сьогодні немає.

Варто зробити чергове застереження стосовно неоднозначності питання бездефіцитності (профіцитності) бюджету для теперішнього стану економіки.

Як можна судити з проекту, поданого урядом, виступів Президента і практичних дій у бюджетній сфері, виконавча влада розглядає дефіцитність бюджету як хворобливе явище. Фактично уряд у 2005 році проводить бюджетну політику на утворення бюджетного профіциту. Принаймні в першому кварталі бюджет зведено із суттєвим профіцитом, хоча багато державних установ і скаржаться на недофінансування.

Водночас оцінки Рахункової палати про виконання бюджету поточного року показують, що в цій справі вже робляться помилки, наслідки яких, без перебільшення, можуть бути прогнозовано негативними.

У першому кварталі поточного року заплановані витрати не виконано з жодної із основних функцій держави: соціальний захист і соціальне забезпечення населення, загальнодержавні функції, громадський порядок, безпека й судова влада.

Із передбачених Законом про Державний бюджет України 4,7 млрд. грн. витрати на соціальний захист і соціальне забезпечення населення становили 97,9 відсотка. Головними розпорядниками бюджетних коштів не забезпечено виконання запланованих витрат за бюджетними програмами, зокрема й соціального напряму.

Загалом за чотири місяці поточного року видатки із загального фонду бюджету проведено в сумі 22,2 млрд. грн., що сягало лише 90,6 відсотка планового показника.

Псевдопрофіцитність бюджету несе в собі стагнацію платоспроможного попиту внаслідок обмеження доходів підприємств та населення і недоступності кредитних ресурсів.

Треба, зрештою, правильно вибудувати ієрархію пріоритетів: на першому місці має бути не абстрактний «обмінний курс» чи «бездефіцитність», а стабільність і розвиток держави, підвищення добробуту населення.

Навіть стабільність цін має стояти на другому місці порівняно із стабільністю реальних доходів трудящих, а вже обмінний курс — бути на такому рівні і в такій динаміці, щоб принаймні не заважати досягненню цих пріоритетних цілей, а краще — сприяти.

Можливо, вже в бюджетній резолюції варто вирішити долю ПДВ. Уже кілька років підряд маємо фактично негативне сальдо кредиторської заборгованості держави за цим податком.

Недосконалість фіскальної системи поряд із збереженням податкового тиску породжує ще й зростання внутрішнього боргу, перетворюючись на додатковий канал його збільшення.

Водночас не варто переоцінювати соціальну значущість зниження ставки прибуткового податку, яке здійснено минулого року. Ніде в світі багаті й бідні не платять податки за однаковою ставкою.

Фактично чинний в Україні механізм стягнення податку на доходи фізичних осіб надає найширші можливості ухилення від нього особами, що отримують надвисокі прибутки, зате лягає на масовий прошарок громадян із низькими та середніми доходами.

Такі дії у сфері доходів значною мірою перекреслюють урядові декларації про соціальну спрямованість бюджету.

По суті, вони призводять до порушення принципу неоподаткування прожиткового мінімуму, дотримання якого в податковій теорії та практиці інших країн вважається обов'язковою умовою соціальної справедливості.

На початку бюджетної епопеї варто згадати і про роль казначейства у бюджетній системі. Важливою метою переходу на казначейську систему було прагнення створити дієвий механізм контролю над самим процесом витрачання державних ресурсів.

Слід визнати, що певним чином такий контроль посилився — казначейство не просто надає бюджетним організаціям передбачені законом кошти, а в кожному окремому випадку надає їх за цільовим призначенням. Проте значна частина грошей бюджету все одно проходить через комерційні банки, тобто потенційно стає джерелом отримання їх доходів. Припинити практику «прокручування» державних коштів через комерційні банки для отримання доходів усе одно не вдалося.

Одночасно з цим створення казначейства, відносно самостійного щодо Мінфіну, на практиці означає включення в управлінський ланцюг, що спрямовує кошти бюджету, додаткової ланки, до того ж такої, що не несе реальної відповідальності за можливі відхилення від приписів законодавства.

Рішення стосовно реального спрямування ресурсів бюджету приймає Мінфін — але це міністерство, зрештою, несе відповідальність за виконання Закону про Державний бюджет. Казначейство формально не уповноважене приймати самостійні рішення, але на практиці, особливо у разі недовиконання плану бюджетних надходжень, саме на казначейському рівні можуть прискорюватися чи, навпаки, гальмуватися реальні видатки одержувачам коштів.

Цим потенційно створюється додаткова можливість зловживань, особливо в напрямах своєчасності фінансування тих чи інших державних установ і організацій, що утримуються за рахунок бюджету.

Отже, чинна система, коли управління бюджетними видатками послідовно здійснюється і Мінфіном, і Держказначейством, виключає повну відповідальність будь-якого з цих органів — у всіх випадках виявлення порушень кожна ланка має можливість перекласти вину на іншу.

У більшості країн світу всі повноваження з реалізації бюджетної політики зосереджені в одному органі на зразок Міністерства фінансів.

Варто докладно вивчити побудову цієї системи у Франції, США. Ефективна система управління державними фінансами діє в Туреччині.

Законодавці досить пасивно реагують на очевидну потребу підвищити роль та відповідальність Міністерства фінансів у бюджетному процесі. Для цього слід створити правове поле, щоб об'єднати всі державні органи, які мають відношення до надходження й витрачання бюджетних коштів, у повному підпорядкуванні Мінфіну. Статус міністра фінансів, як на мене, варто підвищити до рівня віцепрем'єра. Лише в такому разі можна вимагати від нього реальної відповідальності за виконання бюджету — реальної у тому розумінні, що у разі невиконання міністр мало не автоматично позбавляється посади.

Прийняттям максимально оптимізованої бюджетної резолюції має закладатися стратегічний напрям усієї економічної політики держави на наступний рік. Після цього Верховна Рада повинна співпрацювати з урядом і виконавчою владою загалом з метою неухильного виконання заявлених макрозавдань, що зумовить досягнення соціально вагомих цілей і результатів.

Законодавці досить пасивно реагують на очевидну потребу підвищити роль та відповідальність Міністерства фінансів у бюджетному процесі

ДЕНЬ

ВІВТОРОК, 14 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 108 (3608)

Українські миротворці в Іраку провели зачистку території польових артилерійських складів саддамівської армії

Міністр економіки України Сергій ТЕРЬОХІН очолив новий склад міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

Принади вітчизняного донорства

Орієнтири бюджетної резолюції свідчать про намір Кабінету Міністрів зверстати соціальний бюджет на 2006 рік.

Транснаціональна фінансово-промислова компанія «Укртатнафта» ініціює підписання Меморандуму з аграріями про поставки пального до кінця сільськогосподарського сезону за фіксованими цінами.

Fitch поліпшило прогноз рейтингу України за зобов'язаннями в іноземній і національній валютах зі «стабільного» на «позитивний».

Коли я напівжартома запитав одного з урядовців, чому раптом вони всі знехтували влаштованим у Кабінеті Міністрів днем донора, то почув у відповідь, що з гуманістичних міркувань. Мовляв, їм так багато псують кров, що її боязко навіть здавати. Жарт, але у ньому весь характер команди Юлії Тимошенко. Проект бюджетної резолюції на 2006 рік це підтверджує. Його автори розуміли, що сьогодні немає економічних підстав для оптимістичних прогнозів (промислове виробництво гальмується чотирнадцять місяців поспіль, обсяги інвестицій — мізерні, фіскальні баланси Пенсійного фонду, з ПДВ — нестабільні тощо), проте не збилися з курсу на подальшу соціалізацію витрат. За позитивної економічної динаміки прожитковий мінімум до кінця 2006 року має становити 500 гривень, мінімальна зарплата — 400 (це за умов, що до кінця нинішнього місяця становитиме 290, хоча питома вага пенсій у ВВП у нас чи не найбільша на пострадянському просторі. — **Авт.**). Отже, щоб ми так жили, як нам зичать здоров'я! Майбутні парламентські вибори, котрі завжди ставили під сумнів щирість урядових побажань, винесемо за дужки, бо поліпшувати наш добробут, нехай і дикунськими методами, почав ще попередній уряд (а до нього ті, хто свого часу розвалював СРСР). Придивімося краще до економічних реалій, які вселяють войовничий оптимізм у команду Юлії Тимошенко.

Перше. Індекс цін споживчого кошика два місяці поспіль знижується (у травні інфляція становила 0,6 відсотка), що не виключає цінової ремісії влітку. Торік у квітні-травні ціни зростали, цьогоріч дякуючи новим підходам до монетарної політики — знижуються, хоч ризик двозначної інфляції за підсумками року ще дуже високий. Друге. Дефіцит бюджету наприкінці року, найпевніше, становитиме менш як 2 відсотки. Третє. Зміна фіскальних правил гри, спрямована на встановлення рівних можливостей для бізнесу, обіцяє швидкий прорив інвестиційної блокади у провідних секторах економіки. Четверте. Уряд і комерційні банки поставили за мету здешевлювати пасиви, а це означає, що підприємства матимуть недорогі кредитні ресурси. П'яте. Уряд ось-ось розрубає-таки реприватизаційний гордіїв вузол. Погодьтеся, резонів для оптимізму достатньо, але псувати кров є кому.

Потужний викид адреналіну спричинила піарівська звістка про ймовірне подорожчання утричі російського природного газу (до 160 доларів за тисячу кубометрів), про нібито вкрадені мільярди кубометрів російського палива з українських газосховищ. Мало які переговори в Москві з керівниками ВАТ «Газпром» обходяться без провокаційного антуражу, створюваного на замовлення політиканів. Робоча зустріч глави правління НАК «Нафтогаз України» Олексія Івченка з главою правління ВАТ «Газпром» Олексієм Міллером, яка відбувалася тоді, коли Європарламент визначав ключові енергетичні проекти на майбутнє, природно, винятком не стала. Зате цього разу ми не обмежилися офіційним спростуванням нісенітниці (мовляв, міжурядові угоди не розривають в односторонньому порядку!), а ще й нагадали про першу пачку природного газу на Семиренківському родовищі в Полтавській області. Проте сюрпризом тижня стала ініціатива ЗАТ «Укртатнафта» підписати з аграріями Меморандум про поставки пального до кінця сільськогосподарського сезону за фіксованими цінами — 200 тисяч тонн дизпального за ціною 2900 гривень (разом з ПДВ) за тонну і 100 тисяч тонн бензину А-76. А пропозиція створити на базі ЗАТ «Укртатнафта» вертикально інтегровану вітчизняну нафтову компанію видається ще більш аргументованою за створення ВІНК на базі ВАТ «Укрнафта». Здається, до осені ВІНК таки створять, і це буде запорукою стабільних цін на пальне на внутрішньому ринку.

Ще одна приємна новина — присвоєння Україні позитивного рейтингу за зобов'язаннями в іноземній та національній валютах. А ще недавно новий уряд не міг скласти жодного платіжного балансу через те, що інфляцію фактично провокував курс американського долара до гривні. (За п'ять місяців року НБУ викупив більше валюти, ніж за весь минулий рік.) І уряд одним вольовим рішенням змусив мільйони вкладників стати донорами. І далеко не всі зрозуміли, що, обваливши курс, уряд рятував країну, можливо, від гіперінфляції. Тим часом донорство не є процедурою примусовою. І уряд на власному прикладі доводить, що завжди має залишатися вибір.

Сергій ВЛАД.

Світові лідери — дуже марнотратні

■ ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

Завтра у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему: «Перспективи розвитку паливно-енергетичного комплексу України». Плануючи у березні нинішнього року ці слухання, народні депутати хотіли почути, яким Кабінет Міністрів бачить майбутнє вітчизняної енергетики через 10, 20 чи 30 років. Однак життя вносить свої корективи — з того часу Україна наразилася на кризу на ринку пального, загострилися «газові» стосунки з Росією, не все гаразд у вугільній галузі. Тому, схоже, що під час парламентських слухань аналізуватимуть увесь спектр паливно-енергетичного комплексу України. Тим паче що саме напередодні міжнародне рейтингове агентство Fitch у своєму спеціальному повідомленні зазначило: якщо найближчим часом не буде розроблено чіткої і узгодженої політики, в Україні може початися енергетична криза.

На думку агентства, цього разу йдеться про можливу кризу, пов'язану із цінами на природний газ. Висновки агентства не є перебільшенням, якщо врахувати, що Україна — один зі світових лідерів за споживанням природного газу. До того ж давно відомо, що це споживання — дуже марнотратне, оскільки енерговитрати на одиницю валового внутрішнього продукту в Україні вп'ятеро-семеро вищі, ніж у країнах Європи.

То чи треба чекати майбутньої кризи? Або, гірше того, творити кризу власноруч, як це сталося у нафтопереробці? Віддавши за символічну плату чи не всі нафтопереробні підприємства російським монополістам, сьогодні мусимо констатувати, що не маємо жодних реальних важелів впливу на цінову ситуацію на ринку пального. І, навіть маючи можливість для поставок додаткових обсягів нафти, не маємо змоги її переробляти, бо російські власники нафтопереробних активів у цьому не зацікавлені. Сьогодні, щоб збудувати вертикально-інтегровану нафтову компанію, уряд змушений збирати «шматочки» державної власності у нафтопереробних підприємствах, що є не найкращим варіантом. Ще одна пропозиція — побудова нового НПЗ, але для реалізації такого проекту потрібно щонайменше мільярд доларів. Вочевидь, що ці проблеми виникли внаслідок відсутності чіткої енергетичної стратегії України.

Особливо вражає те, що про потребу розробки такої стратегії в Україні говорять стільки, скільки існує незалежна держава. Та далі розмов справа так і не пішла. Тому й виникають дискусії, в якому напрямі повинен працювати нафтопровід Одеса—Броди та нафтотермінал «Південний». Хоча усі пам'ятають, що цей проект задумувався виняткова з метою диверсифікації постачання нафти в Україну, а згодом і як проект альтернативного постачання нафти до країн Європи. Була б програма — її потрібно було б виконувати, а коли такої програми немає, то кожен керівник «Нафтогазу» замість програми втілював своє особисте бачення. І це у кращому разі.

Або візьмімо проблему реформування вугільної галузі. Тут взагалі з кожним приходом нової команди управлінців починали реалізовувати нові підходи та радикально змінювали основи і механізми управління галуззю. Незмінним було лише стабільне погіршення стану справ, бо, наприклад, кредити брали не для введення нових лав, а для погашення боргів у зарплаті.

Чимало питань стосовно майбутнього атомної енергетики. Нещодавно Юлія Тимошенко заявила, що уряд розглядає можливість побудови нових ядерних блоків, але в такому разі потрібно розглядати й можливість виробництва власного ядерного палива, бо інакше потрапимо до ще більшої залежності від Росії. Плановано, що з доповіддю про перспективи розвитку паливно-енергетичного комплексу виступить міністр палива та енергетики Іван Плачков, зі співдоповідями — голова Національної комісії регулювання електроенергетики Валерій Кальченко та голова Комітету ВР з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Андрій Клюєв, голови підкомітетів профільного комітету, вчені та представники фракцій. Важливо, щоб цього разу парламентські слухання таки увінчалися розробкою енергетичної стратегії України на найближчі 20—30 років. Адже у 2001 році Верховна Рада вже проводила такі слухання, а за їх результатами Кабінету Міністрів доручалося розробити енергетичну стратегію. Втім, попри те, що бюджети 2003 та 2004 років передбачали виділення коштів для розробки енергетичної стратегії, надані гроші пішли на фінансування розмов про стратегію. Не маючи такої програми, уряд і надалі ліквідовуватиме локальні пожежі, котрі щоразу більше загрожуватимуть безпеці країни.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

«Стійте горою за своїх виробників»

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Хоч би де зустрічався народний депутат України Віктор Тимошенко зі своїми виборцями — у Чигирині, Смілі чи Кам'янці — всюди завжди завізно. Особливо під час прийому, коли можна поділитися з Віктором Анатолійовичем не лише особистими клопотами, а й думками, «як писати закони і керувати державою».

Дешева рибка — погана юшка

Цього разу прийом у Тимошенка був «тематичний»: проблеми середнього і малого бізнесу, розвиток ініціативи та підприємництва.

— Хочу звернути, Вікторе Анатолійовичу, вашу увагу на закони, які регулюють в'їзне мито на товари легкої промисловості, — з ходу почав бесіду з народним обранцем голова правління ТОВ «АнВа» Петро Курганський. — Я переконаний: зменшення мита на імпортні черевики чи текстиль не заощадить і гривні у гаманці простої людини. Бо ж недарма кажуть: дешева рибка — погана юшка. Виготовлена сяк-так з неякісної сировини турецька чи арабська взуванка — то викинуту на вітер гроші.

Голова правління розповів народному депутатові про те, що його товариство налічує понад сто осіб. Для райцентру це чимала кількість працюючих. Товар «від Курганського» має, особливо на селі, попит. «Тому, — звернувся до Тимошенка пан Петро, — прошу не лише від свого колективу, а від усіх кравців і швейників Чигирина: відстоюйте разом з колегами вітчизняну легку промисловість.

Підтримали Курганського Катерина Павленко, директор фірми «Вікторія», Ольга Новіцька, голова правління ТОВ «Олена», Володимир Вовкогон, директор шкіргалантерейної фабрики та інші представники легкої промисловості.

І сам не гам і комусь не дам

Як правило, на свої особисті прийоми виборців Віктор Тимошенко запрошує й колег, депутатів обласної ради. У Кам'янці розв'язувати «гордієві вузли» місцевого підприємництва допомагали досвідчені господарники, члени профільних комісій облради Володимир Тетьора та Олександр Касьян. Не залишилися осторонь розмови й глава райдержадміністрації Іван Крамаренко та голова райради Іван Швець.

Найгостріша дискусія розгорнулася навколо ситуації з Кам'янським молокозаводом.

— Я пропрацював на цьому підприємстві 21 рік, — з болем розповідав на прийомі Віктор Бандура. — Однак ось уже три роки, як завод стоїть. Недобросовісні люди, які викупили його, не тільки нічого не роблять, щоб запустити виробництво, а навіть не з'являються у Кам'янку...

Кваліфікований технолог Віктор Бандура самотужки ввів у дію власний цех з виготовлення твердих сирів. Дав роботу 34 кам'янчанам. А коли зважився на придбання напівзруйнованого молокозаводу, щоб розширити своє виробництво, — наскочив на численні перешкоди.

Після обміну думками депутатський «консиліум» ухвалив: запросити з Києва власників молокозаводу, представників банку-кредитора і, врешті-решт, вирішити долю «нещасливого» заводу.

Як підвищити зарплату

Про це поділився з членом парламенту директор Смілянського машинобудівного заводу Анатолій Шпак.

— Наш місячний фонд заробітної плати становить 453 тисячі гривень, — почав свою «арифметику» співрозмовник Віктора Тимошенка. — Зведений податок з цієї суми — 174 тисячі, тобто 38,5 відсотка. Хоча Президент України Віктор Ющенко неодноразово наголошував, що розвиток промисловості та зростання добробуту людей «рухатиме» податок у 20 відсотків. І це чиста правда. Якби ми сплачували отой заповітний «двадцятник» — одразу б відчутно зросла зарплатня наших працівників! Адже «заощаджені» 18,5 відсотка коштів автоматично поповнили б фонд зарплати, — переконував народного депутата старійшина директорського корпусу Сміли.

Втім, довго оперувати своїми «викладками» Анатолію Лукичу не довелося. Віктор Тимошенко взяв до уваги його пропозицію, а також врахував звернення керівників електромеханічного, цукрового заводів, радіоприладних фірм «Навігація», «Райдуга», міської комунальної служби. У кожного з цих підприємств «букет» проблем, котрі, як це було не раз, наполегливо лобіюватиме у столиці їх парламентський представник.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: народний депутат України Віктор Тимошенко разом з депутатами обласної ради Володимиром Тетьорою та Олександром Касьяном ведуть прийом виборців у Кам'янці.
Фото автора.

Людина — не верба, щоб її гнули

■ РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

«У Рівненській області мають місце порушення прав і свобод громадян», — такого висновку дійшли фахівці Головдержслужби України, які за дорученням Кабінету Міністрів перевіряли факти, викладені у Зверненні до керівників держави депутатів фракцій «Народна довіра» та «Конструктивна дія» Рівненської обласної ради

Нагадаю, що 25 березня на сесії Рівненської обласної ради фракції «Народна довіра» й «Конструктивна дія» оприлюднили звернення до Президента України Віктора Ющенка, Голови Верховної Ради Володимира Литвина, Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, в якому «висловили глибоку стурбованість ситуацією на Рівненщині у післявиборний період». Вони вимагали втручання керівників держави в ситуацію, що склалася в регіоні.

На це звернення відгукнувся Кабмін, за дорученням якого №15604/1/-05 від 13.04.2005 Головне управління державної служби України провело перевірку фактів, викладених у листі згаданих фракцій Рівнеоблради. Ось лише деякі витяги з довідки, яку склали перевіряючі:

Щодо складання списків осіб, які не влаштовують керівництво Рівненської області, то «у ході перевірки встановлено, що у газеті «Волинь» від 11.02.05 №6, від 18.02.05 №7, від 4.03.05 №9, від 11.03.05 №10 опублікований «Список посадових осіб, які вчинили порушення виборчого законодавства й незабаром можуть сісти на лаву підсудних» без зазначення автора публікації. За відсутності судових рішень, що встановлюють вину, публікація такого списку може розглядатися як порушення прав людини, закріплених Конституцією України».

Щодо масових звільнень з органів виконавчої влади, установ та організацій з політичних мотивів методом тиску, то проведено заміну більшості керівників структурних підрозділів ОДА. За власним бажанням звільнилися 7 осіб, за згодою сторін — 2, у зв'язку з виходом на пенсію — 4. Відбулися зміни у керівництві органів управління освітою у 10 районах із 16-ти, лише троє із звільнених працевлаштовані вчителями та спеціалістами відділів освіти. Під тиском з боку голів Здолбунівської (С. Ніколіна) та Сарненської (В. Багній) райдержадміністрацій і безпідставних звинувачень стосовно участі у виборній агітації були написані заяви на звільнення за власним бажанням начальників відділів освіти В. Гершуном та Н. Параницею. Схожа пропозиція написати таку ж заяву надходила начальнику відділу освіти Г. Гончаровій і від голови Гощанської РДА В. Бейлаха. За ініціативи голови Сарненської РДА В. Багнія в навчальних закладах району проведено анкетування педпрацівників стосовно довіри керівникам шкіл, за результатами якого 15 директорам (30%) запропоновано написати заяви на звільнення. У Костопільському (3 особи) та Здолбунівському (2 особи) районах звільнені директори шкіл подали позови до суду щодо поновлення на посадах.

Щодо спроб керівництва органів виконавчої влади у Рівненській області організувати тиск на органи місцевого самоврядування, то «за інформацією Рівненської обласної ради (лист від 11.05.05 №01/8-132р) питання про звільнення керівників органів місцевого самоврядування розглядалося на сесіях Демидівської, Дубровицької, Зарічненської, Острозької, Рівненської районних та Рівненської міської рад. За результатами таємного голосування звільнені з посад заступники голів Демидівської і Дубровицької районних рад та секретар Рівненської міськради. Депутати не підтримали пропозицій про звільнення голів Острозької, Зарічненської, Демидівської та заступника голови Рівненської районних рад. Головами Рівненської, Острозької, Дубровицької, Зарічненської районних рад підтверджено збір окремими політичними силами компромату на посадових осіб органів місцевого самоврядування щодо проведення неправомірних сходок і віче, здійснення тиску на сільських і селищних голів».

Щодо створення у Рівненській області незаконних формувань та проведення ними «люстрації» громадян, залякування представників опозиції. «У Рівненській області на громадських засадах, без легалізації в установленому чинним законодавством порядку створені та діють громадські організації, так звані «Комітети громадської довіри» та «Комітети люстрації», які розглядають за заявами громадян питання стосовно зловживань з боку посадових осіб під час проведення виборів Президента України. Документів, на підставі яких діють ці комісії, не виявлено. Проте у газеті «Полісся» (Зарічненський район. — **Авт.**) за 25.02.05 №9 розміщено повідомлення під заголовком «Комісія з люстрації державних службовців Зарічненського району». В інформації голови комісії — в. о. голови Зарічненської РДА П. Мельника зазначено, що «комісія створена на громадських засадах, з ініціативи голови обласної державної адміністрації Василя Червонія»...

У Дубенському районі діють Комітет громадської довіри (голова П. Комісарук) та Комітет люстрації (голова В. Волинець), які з порушенням вимог Закону України «Про звернення громадян» розглядають звернення та скарги громадян, які надходять у райдержадміністрацію, про перебування на посадах органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, закладів охорони здоров'я та освіти тих чи інших осіб.

За відсутності законодавчого підґрунтя існування комісії з люстрації державних службовців, створення таких комісій, збирання та накопичення інформації щодо громадян є незаконним та таким, що може призвести до порушення права на участь в управлінні державними справами, права вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування, права рівного доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого самоврядування (ст. 38 Конституції України), на працю (ст. 43 Конституції України).»

Олександра ЮРКОВА.

Свято з присмаком гіркоти

■ НЕЮВІЛЕЙНІ НОТАТКИ

Цього тижня розпочинаються урочистості з нагоди 80-річчя всесвітньо знаного Міжнародного дитячого центру «Артек». 16 червня тут відбудеться веселе, видовищне музично-театральне дійство «Україна запрошує друзів на острів дитинства». Ювілей діти мали б зустріти у цілком оновленій Республіці дитинства, аби дорослі «злі чарівники» не вирішили використати всесвітньо відомий бренд «Артека» для «відмивання» 450 мільйонів державних гривень, які надійшли у Фонд розвитку й реконструкції центру і... десь зникли. На сьогодні борги «Артека» лише комерційним банкам становлять близько 30 млн. грн.

Новий гендиректор «Артека» Ольга Гузар вважає, що не стане, мабуть, і трьох років, аби ліквідувати недоліки, борги та проблеми.

Злі чарівники

Повну реконструкцію «Артека», якої він потребував уже давно, планували завершити до 80-річчя центру. Її масштаб: понад 30 дитячих корпусів, стадіон на 8 тисяч місць, кіноконцертна зала, морський порт, лікувальний комплекс, п'ять плавальних басейнів, 10 дитячих їдалень, готельне господарство, величезна автобаза, потужна обслуговуюча інфраструктура й система безпеки та багато іншого. Для фінансування цих грандіозних планів було створено благодійний фонд реконструкції та розвитку «Артека». Причому, з адресою чомусь в Одесі. Це лише перше питання у цілій низці незрозумілостей, за якими постає дуже серйозна справа про пограбування дітей державними чиновниками.

«Голосу України» стало відомо, що всього через сумнівний фонд було перекачано близько 450 млн. державних гривень! І саме зараз слідчі органи намагаються з'ясувати, хто і як наживався на юних артеківцях, у чиї кишені потрапили шалені гроші, які не дійшли до дітей, хто за це повинен відповісти перед законом і чи можна ці кошти повернути державі.

10 містечок «Артека» розташовані на майже 290 га паркової зони, а берегова лінія розпросторилася на вісім кілометрів. Табір розрахований на безперервний цикл роботи, що дає змогу щорічно оздоровлювати біля моря 50 тисяч дітей. Тут розвивається міжнародне співробітництво, гармонізує світ дитяча дипломатія, постійні гості артеківців — видатні політичні, наукові, культурні, творчі, спортивні особистості епохи. Запроваджено систему харчування, що відповідає європейським стандартам.

«Иных уж нет, а те далече...»

У справі пограбування «Артека» звинувачують стару владу: фігурують прізвища колишнього президента України Леоніда Кучми, екс-міністра транспорту та зв'язку Георгія Кірпи та горезвісного керівника ДУСі Ігоря Бакая, під чиїм патронатом знаходилася Республіка дитинства. У Кірпи вже нічого не запитаєш, а чи вдасться міністру Луценку виманити Бакая із Росії, невідомо... Кучма — гарний сидок, але, скоріш за все, у деталі більшості оборудок його не посвячували.

Події відбувалися за часів керівництва недавніх колишніх гендиректорів МДЦ «Артек» Валерія Пальчука і Віктора Цоклана. Але оскільки справу ще не закінчено, «Голосу України» вдалося зібрати лише деякі розрізнені факти. Та їх вистачить, щоб зрозуміти масштаб злочину.

Наприклад, 26 листопада 2004 року на рахунок уже згаданого благодійного фонду реконструкції та розвитку «Артека» з підприємств, здебільшого підпорядкованих Мінтрансу, було перераховано перші 319 млн. грн. Кошти надходили відповідно до листа голови тодішньої (сумнозвісної нині) ДУСі керівникам Придніпровської, Одеської, Донецької, Південно-Західної, Львівської та Південної залізниць з проханням надати благочинну допомогу для реконструкції та розвитку «Артека» і перерахувати кошти благодійному фонду реконструкції та розвитку «Артека» в місті Одесі.

Ці кошти надійшли. Але в подальшому їх левова частка до «Артека» не дійшла або була використана на інші цілі, не передбачені установчими документами вищеназваного фонду. З ним пов'язують ім'я народного депутата Олександра Грановського, хоча формально він не є його керівником.

Крім залізниці до надання благодійної допомоги були причетні й усі структури Укрнафтогазу.

Безпосередньо «Артек» отримав лише 10 млн. 300 тис., усе інше зникло у «благодійному» фонді його розвитку й реконструкції.

Нічого не знаю, нічого не чую, нічого нікому не скажу

Колишній директор МДЦ Віктор Цоклан твердить, що про фонд йому не було відомо. «Я дізнався про нього вже після виборів, коли почалися розслідування цих справ», — заявив він. Каже, що із сум, які перераховувалися «Артеку», він не брав нічого, отже, й у поточній діяльності директора не використовував.

Але це не зовсім так. Слідчі вияснили, він використав 2,5 млн. грн. безповоротної фінансової допомоги. Зокрема, півмільйона від Південної залізниці, по одному мільйону від Львівської й Донецької залізниць. Але витрачено гроші було геть не за цільовим призначенням.

Прокурор Криму Віктор Шемчук упевнено заявив «Голосу України», що колишнє керівництво «Артека» знало про існування фонду на його реконструкцію, бо частина виділених на благочинність коштів усе ж до нього дійшла.

(Продовження у наступному номері).

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото з архіву.

Унікальна школа в міжнародному дитячому центрі «Артек».

Як і для чого нова влада кадри «причісує»

Пристрасті навколо кадрових ротацій у районах не вщухають. Не є винятком і Сумщина.

З цього приводу до нашої редакції звернулася начальник районного відділу освіти Людмила Шкурат. У листі вона скаржиться на політичні переслідування з боку голови Роменської райдержадміністрації Олексія Біловола і розповідає, що 12 травня на районній нараді керівників освітніх закладів він влаштував їй "очний іспит" на дотримання норм Конституції під час останньої президентської виборчої кампанії. А за 10 днів заступник голови райдержадміністрації Леся Цис, пославшися на «політичну обстановку», запропонувала їй написати заяву про звільнення...».

Довелося виїхати до району. Як розповіла Людмила Шкурат, Олексій Біловол і справді заявив на першій нараді керівників районних управлінь і відділів, що з ними не працюватиме. Шкурат викликали до кабінету нового «вельможі» наступного дня.

— Я не встигла ще й поріг переступити, як почала: «Ви програли, пишіть заяву! Так вимагає політична обстановка», — пояснювала Людмила Петрівна. — Коли поцікавилася: "За що мені така «ласка» і в чому моя провина?", то почула у відповідь: «Ви під час виборів тиснули на директорів та вчителів підпорядкованих вам шкіл». На моє прохання навести бодай один факт такого тиску, запропонував серйозно подумати над добровільним написанням заяви...

Через два місяці Людмила Шкурат продовжувала обіймати свою посаду. Однак їй спробували вручити «вовчого» білета на районній вчительській нараді. Та, м'яко кажучи, спіймали облизня.

Ще через два дні, 14 травня, буцімто після надходження до райдержадміністрації скарг (безпосередньо від підлеглих Людмили Шкурат) про допущені нею порушення, голова РДА ініціює службове розслідування її діяльності.

Оскільки у день мого приїзду до Ромнів пан Біловол перебував у столиці, я попросив голову комісії Лесю Цис ознайомити мене з обвинуваченнями. Отримав від Лесі Михайлівни три листи. Один — датований 13 травня, на двох інших — дата відсутня. Ось витримка з одної епістолі, підписаної дев'ятьма мешканцями Анастасівки: «... А 31 листопада (як відомо, в календарі такої дати взагалі немає. — **Авт.**) проголосувала (йдеться про Людмилу Шкурат. — **Авт.**) на трьох виборчих дільницях Анастасівка, Н-Петрівка Попівщина...»

Звинувачення про голосування на кількох виборчих дільницях перевірив ретельно. Так, голова дільничної виборчої комісії виборчої дільниці № 30, що в селі Новопетрівка, Анатолій Матющенко спростував це письмово. Сумнівними також видаються обвинувачення мешканця села Попівщина Ігоря Галенка. Він під час нашої телефонної розмови достеменно не зміг пригадати, ні коли написав листа («чи то в січні, чи то в березні»), ні адреси, за якою його надіслав. Забігаючи наперед, зауважу: через відсутність доказів стосовно Л. Шкурат комісію невдовзі покинули двоє з шести її членів.

Я звернувся до Лесі Цис з проханням показати реєстраційний журнал вхідної кореспонденції. Вона «згадала», що надані мені листи були адресовані не райдержадміністрації, а виборчому штабу В. Ющенка чи то після першого, чи то після другого туру виборів. Пані Цис вхопилася за іншу рятівну соломинку: свідчення директорів шкіл району проти Людмили Шкурат. Вона не знала, що до зустрічі з нею я встиг поспілкуватися з шістьма керівниками шкіл, які... підтримували Людмилу Шкурат.

Олексій Біловол відшукав мене назавтра після відрядження. І почав доводити, що Людмила Шкурат не варта журналістської уваги. Я запропонував співрозмовнику впродовж двох найближчих днів підкріпити звинувачення хоча б одним аргументованим документом. Відтоді минуло більше тижня, а доказів — катма. Коментарі в таких випадках зайві...

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Позаминулої доби в Україні зареєстровано 86 пожеж; вогонь забрав життя двох людей

Анатолій МАТВІЄНКО заявляє, що Крим перестане бути дотаційним регіоном насамперед за рахунок розвитку курортно-туристичної сфери

■ У НОМЕР

Феєрверк подарунків

Запоріжжя. Найбільше маленьким громадянам сподобався феєрверк і святковий концерт. А ще — взуття, одяг, книги, різноманітні солодощі, подаровані дітям благодійними фондами та молодіжними організаціями. Для дітей-сиріт, а також позбавлених батьківського піклування, у третьому інтернаті Запоріжжя в зв'язку з закінченням навчального року був організований фестиваль «Ми нащадки твої, Україно!» — **повідомляє наш власний кореспондент Ігор САМОЙЛЕНКО.**

Хочеш зарплату — звільняйся

Миколаїв. 200 працівників ВАТ «Суднобудівна верф «Меридіан» звільнено незаконно. Як заявив перший заступник прокурора області Віктор Сикиринський, посадові особи «Меридіана» з другого півріччя 2004 року виплачують гроші шляхом переуступки заборгованості у заробітній платі двом іншим підприємствам за умови написання працівником заяви про звільнення за власним бажанням. При цьому сума фактичної заборгованості значно зменшується. Також підприємство не сплачувало прибутковий податок і страхові пенсійні внески. За фактом грубого порушення трудового законодавства обласна прокуратура порушила кримінальну справу, **повідомляє наш власний кореспондент Олена ІВАШКО.**

«Горянка» підкорила столицю

Івано-Франківська область. На наших прилавках незабаром з'явиться новинка — мінеральна столова вода «Горянка». А в області почне працювати завод з випуску мінеральних вод. Завдяки надзвичайному смаку «Горянка» здобула срібну медаль на Х Міжнародній спеціалізованій виставці «Індустрія напоїв» у Києві, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Дощ падає — летять балкони…

Львів. Через тривалі зливи в області пошкоджено 1500 метрів автошляхів. У селі Кам'янці Сколівського району 440 осіб позбавлено цивілізації, у багатьох господарів позмивало всю городину. А в центрі Львова вночі обвалилося два балкони будинку, який не є аварійним.

Фахівці пояснюють руйнації несприятливими погодними умовами впродовж останніх двох місяців. Нині немає змоги ремонтувати їх через брак коштів, адже оновлення лише одного метра балкона коштує 800—900 грн. Для їх відновлення у старій частині міста потрібно 22 мільйони гривень, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

Загалом, шість областей України постраждали у минулі вихідні через зливи і сильний вітер. Знеструмлено 77 населених пунктів. Найбільше дісталося Дніпропетровську, де за сім хвилин випало стільки опадів, що під водою опинилися підвали будівель, замулилися ділянки трамвайних колій. Град діаметром у 2,5 сантиметра пошкодив автомобілі та дахи будинків, повалені вітром дерева обірвали дроти деяких транспортних ліній, **повідомляє Центр пропаганди ГУ МВС України в Дніпропетровській області.**

■ ФОТОФАКТ

Головний військовий клінічний госпіталь Міністерства оборони України відсвяткував своє 250-річчя.
Фото агенства «Прес-КІТ».

Хто вибирає нам краєвид з вікна

Мешканці Деснянського району столиці боротьбу припиняти не збираються. Як повідомляв «Голос України», минулої п'ятниці, для того щоб зупинити будівництво під вікнами, люди перекрили рух по проспекту Маяковського — найбільшій магістралі столичного житлового масиву Троєщина.

— Вам би сподобалось, якби у вас під вікнами замість скверу побудували бензозаправку? — пояснює свій протест киянка Ольга.

— Але на щиті сказано, що споруджується спортивно-розважальний комплекс.

— Хрін од редьки не солодший. Або сауна з дівчатками, або казино. Музика до ранку.

Переговори представників зацікавлених сторін проходили в палкій недружній обстановці. Від району в них брала участь тільки міліція. Її співробітників цікавило лише розблокування траси і складання протоколу за фактом інциденту. Ініціатори акції вимагали негайного припинення всіх робіт до рішення суду з цього питання. Міліція твердила, що це не її компетенція. Але хлопці в чорній уніформі з бейджами «Учасник помаранчевої революції» не заспокоювалися. Своєю поведінкою вони нагадували сектантів і представників «канадської оптової компанії» в одному флаконі. Кожний з них завчено чемно цікавився, звідкіля ми, і просив візитку.

Директор будівництва Тетяна Сушко припиняти роботи відмовилася категорично: «У моїх діях нема нічого протизаконного. Ніяких судових розпоряджень про зупинку робіт я не одержувала. Усі документи на землю і проект будівництва затверджені відповідно до чинного законодавства».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

— Але люди не хочуть жити поруч із заправкою.

— Ні борделю, ні казино, ні тим більше заправки тут не буде.

— А що буде?

— Більярд, єдиний у районі шаховий клуб, банкетний зал, сауна, можливо, кегельбан.

— Скверу погубленого не шкода?

— Тут скверу не було. Народ просто спеціально накручують. До мене вже зверталися з пропозицією заплатити п'ять тисяч, щоб ще минулого четверга припинити акції. Я відмовилася, оскільки цілком упевнена в законності своїх дій.

«Голос України» стежитиме за розвитком цієї революційної ситуації. Їх у столиці з кожним днем дедалі більшає. Це наводить на роздуми, а чи маємо ми право вибирати краєвид зі свого вікна.

Олег ДЕНИСОВ.

Крапку поставлено?

Конфлікт навколо «Охматдита» вщухає

Як повідомляв «Голос України» в номері за суботу, 11 червня, Президент України Віктор Ющенко доручив Міністерству охорони здоров'я скасувати наказ про розміщення міністерських структур на території Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит». З'ясовуючи подальшу долю цього доручення, ми зв'язалися з прес-службою МОЗу, але чогось конкретного там не повідомили.

У свою чергу, генеральний директор УДСЛ «Охматдит» Юрій Гладуш запевнив, що жодного конфлікту між міністерством і «Охматдитом» вже немає — мовляв, всі працюють в робочому режимі, крапку поставлено й ніхто нікуди не переїжджає. Пан Гладуш впевнений, що згаданий наказ буде ось-ось скасовано.

■ КРИМІНАЛ

Пограбували серед білого дня

700 ювелірних виробів більш як на 300 тис. грн. поцупили зловмисники у ювелірному магазині «Рубін» міста Дубного. Грабіжники діяли, немов на уроці для початківців-«ведмежатників»: серед білого дня зв'язали продавщицю, яка була на той час одна у залі, закрили її в комірчині, тож жінка не встигла навіть натиснути на сигнальну кнопку. Повідомлення про пограбування до міліції надійшло лише тоді, коли з'явився другий продавець, тому час для затримання злочинців було згаяно. Правоохоронці можуть втішатися тільки тим, що виявили «Опель», який злочинці викрали у Рівному й швиденько щезли на ньому з пограбованими ювелірними прикрасами.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ

В Одесі змінилася міська влада. Чи відчули ви зміни?

Анатолій ДРЕЙ, 48 років:
— У місті почали ремонтувати дороги. Тепер багатьма з них можна нормально їздити.

Юлія ОРЛИКОВА, 58 років:
— Пенсіонери одержали, приміром, грошові виплати до свята. У місті стало помітно чистіше, почали вивозити сміття, а головне — не було підвищення цін на проїзд у громадському транспорті, що ми очікували з дня на день.

Аліна КОЛИШЕВА, 19 років:
— Перед будинком міськради почали проводити дискотеки просто неба. Супер!

Віктор СИНЬКО, 44 роки:
— Змін від нової влади не помітно. Багато розмов про злодійство і розбазарювання земель, а результатів —немає. Жоден розкрадач не опинився на лаві підсудних.

Ганна ПРОКУДІНА, 39 років:
— У міськвиконкомі з приходом Гурвіца з'явилися варяги з Києва. Жодних результатів від їхньої діяльності не видно. Раніше холодну воду подавали цілодобово, тепер уночі її немає.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Водії маршруток вимагають грошей

Учора чимало хмельничан запізнилися на роботу. Автоперевізники не вийшли на свої маршрути. Ще тиждень тому водії маршруток повідомили керівництву міста про вимогу підвищити вартість проїзду із 70 копійок до однієї гривні. Міська влада не відреагувала на їх прохання. Тому водії вирішили протестувати. Відсутність маршрутних таксі особливо гостро відчули там, де немає альтернативного громадського транспорту.

Вл. інф.

Соціальні закони по-європейськи

Соціальне законодавство України незабаром доведуть до євростандартів. Такий проект ініціюватиме Міжнародна організація праці, про що повідомив її генеральний директор Хоавес Сомавіа під час конференції Міжнародної організації праці у Женеві. Він запевнив, що буде звертатися до Ради Європи з ініціативою реалізації спільного проекту гармонізації соціального законодавства України та приведення його до європейських норм, **передає УНІАН.**

Ініціатором обговорення питання виступила Федерація роботодавців України, адже підвищення якості життя українських громадян починається з удосконалення законодавчої бази.

■ **У НОМЕР**

Митний союз як утішний приз

На саміті Євросоюзу, який відкривається в четвер, уперше за останні роки питання про вступ до ЄС Туреччини обговорюватися не буде. Це пов'язано з провалом референдумів з європейської конституції у Франції та Нідерландах. Проте вчора міністри закордонних справ країн ЄС прийняли протокол про зарахування Туреччини до митного союзу з десятьма новими учасниками Євросоюзу, включаючи Кіпр.

У катастрофі винні грецькі авіадиспетчери

Верховний суд Греції визнав двох авіадиспетчерів винними в катастрофі українського лайнера в 1997 році. Кожного із них засудили майже до 4,5 року тюремного ув'язнення.

У ногах правди немає. А в серці — є!

Учора кияни-інваліди отримали візки від міжнародної благодійної організації «Wheelchair Foundation». Вони виявилися напрочуд легенькими, оснащеними сучасними приладами управління та ще й різні за розміром. Тож підібрати для себе засіб пересування міг кожен.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У міському пансіонаті ветеранів війни та праці дітей та дорослих з фізичними вадами зустріли перша леді України Катерина Ющенко, міністр праці та соціального захисту В'ячеслав Кириленко та дружина губернатора штату Нью-Йорк Елізабет Патакі.

85-річна учасниця бойових дій Ганна Лаптєва поскаржилася, що її попередній візок був дуже важкий та незручний. І навіть зі сторонньою допомогою пересуватися на ньому було практично неможливо. На вулицю літня жінка могла зрідка виходити лише з паличкою і на власних двох. А мати 7-річної Надійки взагалі в захваті від нових візочків.

— Ходити моя доня не може, але ми весь час намагаємося розвивати її фізично: ходимо до басейну, на прогулянки... Але її завжди мав супроводжувати хтось дорослий. Якщо нам раптом бракувало часу —дитина залишалася вдома. А завдяки цьому чудовому подарунку Надійка зможе пересуватися самостійно та ще й буде постійно тренувати ручки на візку, — всміхається жінка.

— Ми привезли до України понад три тисячі візків, — каже Елізабет Патакі, — і сподіваємося, що найближчим часом зможемо забезпечити ними всіх без винятку українців, які позбавлені свободи руху. Ми відчуваємо, що наша допомога потрібна людям.

Дарія ГОРСЬКА.

На знімку: 7-річна Надя Лисенко тепер має більше можливостей спілкуватися зі світом.

Після вибуху двоє підозрілих чоловіків швидко зникли в лісосмузі

■ **ПІД УКІС**

Оперативний штаб із розслідування аварії потяга Грозний—Москва, що сталася 12 червня на Павелецькій залізниці в Підмосков'ї, продовжує роботу. Але у слідства поки що немає підозрюваних у вибуху потяга. За 50 метрів від полотна було виявлено саморобний пульт дистанційного підриву.

Нагадаємо, що чотири вагони пасажирського потяга Грозний—Москва зійшли з рейок у неділю о 7.10 ранку за 153 кілометри від столиці. До лікарень доправлено 8 потерпілих внаслідок аварії. Загалом по допомогу до медиків звернулися 42 особи.

Прокуратура Московської області порушила кримінальну справу за статтями «Тероризм» та «Замах на убивство двох і більше людей». Учора у справі продовжували опитування свідків, які нібито бачили двох підозрілих чоловіків. За попередніми даними ФСБ, потужність безоболонкового вибухового пристрою становила 3 кг у тротиловому еквіваленті.

Після НП МВС разом з відомчою охороною Мінтрансу і шляховими фахівцями створено спеціальні групи, які здійснюють перевірку залізничних шляхів з метою виявлення закладених вибухових пристроїв.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спочатку на «Касатці», а потім пішки

Туристи «заселять» острів Зміїний

З липня невеликий шматочок української землі в Чорному морі, що має назву Зміїний, планується залучити до туристичної індустрії. Вже сьогодні є що показати шанувальникам екзотичних подорожей: комунальне підприємство «Острівне», маяк, великий і малий причали, функціонує пункт рибоохорони, несуть службу прикордонники. А ще функціонує відділення АППБ «Аваль», раз на тиждень з райцентру Кілія Одеської області на Зміїний відправляється рейсовий теплохід «Касатка».

Туріндустрія тут, схоже, має намір оселитися серйозно. Заплановано будівництво невеликого готелю, створення музею та центру підводного плавання.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

На знімку: острів Зміїний.

Коли відкриють таємницю?

■ **КОМЕНТАР**

(Початок на 1-й стор.).

Якщо відстежити маршрути українських урядовців, котрі відбулися минулого тижня, а також врахувати візит Юлії Тимошенко до Франції, то стає ясно, що Україна розпочала нову спробу щодо вступу до ЄС. Хоч після ухваленого плану дій зі спільнотою не залишилося «білих плям» у розвитку відносин: виконання його положень наближає нас до стандартів ЄС і закладає основи для інтеграції.

Але ні: ми знову пішли на єврочиновників. Цього разу тому, що, як заявила прем'єр, «європейці хочуть нас бачити в ЄС». Такої упевненості глави Кабінету, вочевидь, додали ще й декларації Вишеградської четвірки про підтримку євроінтеграційних устремлінь України.

Тим часом сам ЄС ще не визначився, що йому робити найближчим часом. Про це йтиметься на саміті в Брюсселі. Кажуть, там буде запропонована дворівнева система членства в ЄС — так звані повні й неповні варіанти співробітництва. Є ідея запропонувати Україні «неповне» співробітництво, оскільки вона за жодними параметрами ще не відповідає стандартам спільноти.

Європа все про нас знає. А ми знаємо, що це таке —ЄС, з чим його «їдять», і навіщо він нам потрібен? Повторю влучну метафору мого давнього знайомого економіста: в питаннях вступу до ЄС і СОТ Україна нагадує стару карикатуру, де зображений олень, який біжить за морквиною, що її ескімос повісив на вудочку...

Досі Україна, крім обіцянок, нічого не одержала. Романо Проді без будь-якої дипломатії сказав, що ЄС нам не бачити. Бжезинський підсолодив пігулку своїм «ніколи не кажи «ніколи». А єврочиновники нагадали, що до парламентських виборів й розмов на цю тему не може бути. Після референдумів у Франції та Голландії щодо європейської Конституції і цей термін розтанув. То навіщо здіймати галас і поспішати невідомо куди й заради чого? Може, варто серйозніше поставитися до підготовчої роботи на цьому напрямі? Тим паче що вона ще й не розпочиналася, крім офіційної заяви про вступ до ЄС. Захід уважно поставився до неї, давши зрозуміти, що почув її, виявивши честь нашому Президенту виступити в Бундестазі та Сенаті США. Тепер від України чекають наступного кроку, на який вона аж ніяк не зважиться. А може, влада просто не знає, що робити далі?

Ефективні союзи не створюються лише за бажанням сторін. Щоб стати їх членом, претендент має ясно усвідомити, що він хоче мати. Але й союз повинен знати, що дасть йому новий член. Ані Європа, ані Україна щодо цього не визначилися. Загалом Україна, як член ЄС, для нього нині не представляє інтересу. Вже не ядерна, до того ж бідна країна може бути лише перепоною і потенційним конкурентом для ФРН, Франції, Великої Британії. Щодо матеріальних ресурсів, то їх баланс теж не на користь України, бо в експорті 2003 року мінеральні продукти й неблагородні метали, в тому числі вироби з них, становили 52%, а машинобудівна продукція і транспортні засоби — 14,4%. В імпорті такий само просировинний порядок цифр: відповідно 42 і 23,2%. В інвестиційній і банківській сферах Україна виступає в ролі споживача, а не донора. Сподіватися, що вона стане житницею Європи, немає підстав: АПК розвалений, а сита Європа доплачує власним виробникам, щоб вони не виробляли сільгосппродукції більше, ніж встановлено квотами. Тож Україна нині не може нічого запропонувати ЄС, крім ролі торгового партнера. Але ми й без членства з ним торгуємо.

Експерти кажуть, що Україна й сама не знає, що вона хоче одержати від ЄС. Наголос робиться на торгівлю, до того ж переважно на шкоду національному виробництву. Урядовці запевняють, що йдеться про «свободу» торгівлі, начебто вона нині справді може бути. Знавці вважають, що розмови на цю тему — міф для неосвіченого обивателя, який невідомо чому повторюють наші урядовці. Але чому? Цього ніхто не знає. Фахівці кажуть, що коли ця таємниця буде розкрита, то тоді буде зрозуміло, що Україна хоче від Європи...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ **СВІТ КОРОТКО**

АФГАНІСТАН

Арештовано викрадачів італійки

П'ятеро підозрюваних у причетності до викрадення італійської співробітниці міжнародної гуманітарної місії Клементини Кантоні заарештовано. Заручницю звільнили минулого четверга і вона вже повернулася до Італії.

ІРАК

Саддама Хусейна пропонують судити у Швеції

Захист колишнього президента Іраку Саддама Хусейна звернувся з проханням до уряду Іраку перенести передбачуваний суд над екс-диктатором до Гааги або Швеції, Австрії чи навіть Швейцарії. На думку адвоката, судити Хусейна в Іраку небезпечно.

РОСІЯ

Блер поспілкувався з Путіним

У Москві пройшли переговори президента Росії Володимира Путіна і прем'єр-міністра Великої Британії Тоні Блера. Йшлося про списання боргу найбідніших країн світу. Було порушено й неприємні для російської сторони теми — права людини і гарантії для бізнесу.

КИТАЙ

Кількість жертв зростає

Вона вже досягла 91 особи. З них 87 — це школярі, решта — місцеві жителі. Ще 25 осіб перебувають у лікарнях. Такий плачевний результат сходження зливового потоку в місті Шалан у провінції Хейлунцзянь. В останні тижні зливи спричинили в Китаї серію катастрофічних повеней.

ІРАН

Серія терактів

Унаслідок п'яти вибухів, що прогриміли за п'ять днів до президентських виборів у країні, загинули дев'ять осіб, ще 90 дістали поранення. Чотири вибухи відбулися в місті Ахваз — центрі провінції Хузістан, де іранські курди. Ще один вибух прогримів у Тегерані. Внаслідок загинула одна людина і постраждали четверо.

ЛІВАН

У третьому етапі виборів перемогли християни

У неділю на сході країни пройшов третій етап парламентських виборів. За попередніми даними, перемогу здобула християнська коаліція. Вони набрали щонайменше 14 місць у парламенті. Останній етап виборів у Лівані відбудеться 17 червня.

ПРАВО
ВІВТОРОК, 14 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 108 (3608)

Військові суди мають такий самий предмет юрисдикції та діють за такими самими правилами судочинства, що й інші загальні суди

Треба дати судді добрий офіційний заробіток, і тоді його ніщо не спокушатиме, а суд одразу стане непідкупним бастіоном справедливості

З'явилися проблеми

Як розраховується індивідуальний коефіцієнт заробітної плати працівників, зайнятих на сезонних роботах?
М. ОСИПОВ.

Севастополь.

Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» для обчислення розміру пенсії заробітна плата береться за будь-які 5 років роботи поспіль у період до 1 липня 2000 року та за весь період страхового стажу після 1 липня 2000 року до моменту подачі документів для призначення пенсії. При цьому до заробітної плати для обчислення розміру пенсії враховуються суми виплат, з яких були обчислені та сплачені страхові внески до Пенсійного фонду в межах встановленої законодавством максимальної величини заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески. Така максимальна величина заробітку встановлюється з 1 липня 1998 року і в 2005 році розмір її становить 4100 грн. А за періоди до запровадження обмеження максимального розміру заробітної плати, з якої сплачувалися зазначені внески (до 1 липня 1998 року) — враховуються ті суми, які відповідно до раніше чинного законодавства включалися при обчисленні пенсії і не перевищують 5,6 розміру середньої заробітної плати в Україні на день отримання зазначених сум.

Щодо обґрунтованості введення такого обмеження на рівні 5,6 розміру середньої зарплати, то тут можна дискутувати, але хотілося б звернути увагу на проблеми, які з'явилися. Є окремі категорії працівників, котрі отримували заробітну плату за результатами роботи, термін виконання якої перевищував календарний місяць. Приміром, старателі в артілях працювали цілий рік, дні роботи щомісячно табелювалися, однак заробітна плата нараховувалася не помісячно, а по закінченні сезону, як правило, в листопаді—грудні. За раніше чинним законодавством цей період роботи зараховувався до трудового стажу в повному обсязі й відповідно в повному обсязі враховувалася заробітна плата для обчислення розміру пенсії.

Наприклад, особа в грудні 1989 року отримала 9000 крб. за весь рік роботи. Логічно було б під час обчислення пенсії згідно з новим законом всю суму поділити на 12 і врахувати не більш як 5,6 середніх зарплат за 1989 рік за кожний місяць (середня зарплата у 1989 році — 217,74 крб.). Тобто 9000 : 12 = 750 крб. Оскільки обчислена сума не перевищує встановленого обмеження, то мала б повністю враховуватися під час розрахунку пенсії. Однак у разі перерахунку пенсії з 1 січня 2004 року відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» Пенсійним фондом застосовано інший розрахунок: отримані виплати врахували в тих місяцях, в яких вони виплачені, з обмеженням коефіцієнтом 5,6, а потім поділили на 12 місяців і отримали місячну суму 101, 61 крб. (217,74 х 5,6 = 1219,34 крб.: 12 = 101,61 крб.). У результаті зазначене призвело до такого штучного заниження заробітної плати, що пенсії таким громадянам були призначені в мінімальному розмірі.

У січні 2005 року до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» було внесено зміни, якими зазначене питання вже врегульовано. Водночас цим законом передбачено, що перелік осіб, які отримували заробітну плату (дохід) за результатами роботи, термін виконання якої перевищував календарний місяць, а також порядок визначення для них заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії встановлюється Кабінетом Міністрів України. На жаль, до теперішнього часу Кабінетом Міністрів ще не затверджено зазначені документи, і пенсіонери продовжують отримувати пенсії у мінімальному розмірі.

Володимир МАКСИМЧУК,
заступник керівника управління апарату Федерації профспілок України з питань соціального захисту.

■ ФОТОФАКТ

Новобранці, які закінчили курс молодого бійця з призову «Весна-2005», готуються до принесення присяги у військовій частині Центру підготовки підрозділів спецпризначення Головного управління розвідки Міноборони України в Лютежі, що під Києвом.

Фото УНІАН.

Військовий суд — найслабша ланка в судовій системі України

Верховна Рада України прийняла нинішнього року Цивільний процесуальний кодекс і Кодекс адміністративного судочинства України, за нормами яких військові суди більше не розглядатимуть цивільних справ та вирішувати публічно-правові спори.

Крім того, на розгляді в парламенті перебуває законопроект Кабінету Міністрів України, який передбачає цілковиту ліквідацію військових судів.

Така законотворча активність «поховання» військових судів не могла не торкнутися їх прибічників. Вони тут же розпочали широкомасштабну акцію, намагаючися довести суспільству, що такі кроки підривають підвалини національної безпеки і обороноздатності країни, спричиняють правову перешкоду військовослужбовцям звертатися до компетенції неупередженого суду за поновленням порушених прав.

Одне з їхніх похідних посилань — це конституційне обмеження прав і свобод такої категорії осіб та принципове значення забезпечення ефективного цивільного контролю за діяльністю Збройних сил України, інших військових формувань шляхом здійснення судочинства. З цього приводу уже надійшли до органів державної влади та їх посадових осіб від представників військових судових органів численні звернення, організовано безліч «круглих столів», а 25.04.2005 року відбулася науково-практична конференція: «Діяльність військових судів України: на шляху інтеграції до НАТО», організаторами якої були Рада національної безпеки і оборони України та військовий апеляційний суд Центрального регіону. Її мета — започаткувати публічне обговорення питань щодо вдосконалення військової системи військових судів в Україні у зв'язку з розпочатим інтенсивним діалогом щодо питань членства України в НАТО. Щоправда, за гучною назвою теми важко зрозуміти, хто все-таки має інтегруватися в атлантичний блок: Україна, як держава, чи лише військові суди. Та Бог з ними, з назвами звернень, семінарів, «круглих столів» тощо, головне, щоб від такого зібрання була хоча якась практична користь суспільству та конкретній особі. Натомість нічого нового на цих форумах не було почуто. Зі статутною прямолінійністю і по-кавалерійському хвацько прихильники ідеї юрисдикції військових судів намагаються довести суспільству необхідність збереження військових судів в Україні та водночас звинуватити опонентів в їх правовому нігілізмі, в нерозумінні соціальних цінностей прав і свобод, особливо тих, хто проходить військову службу.

Таке враження, що в державі старанно готується юридичний фундамент для докорінної перебудови судової системи, в якій пальма першості віддається військовій юстиції.

Щоправда, незрозуміло, для чого це потрібно багатостраждальному платникові податків. Але хто на це звертає увагу. Процесуальних прибічників військової судової юстиції сьогодні захопила глибина задуму про послідовне втілення в життя військової судової доктрини, використовуються для цього давно заучені аргументи в тому розумінні, що військові суди є послідовні захисники прав і свобод людей у погонах, що лише вони можуть повною мірою забезпечити охорону безпеки України від будь-яких зазіхань та підтримати надійний порядок в її Збройних силах. Для багатьох правознавців стали справжньою юридичною знахідкою, що дає карт-бланш на конституційне свавілля, заклики окремих прибічників військової юстиції надати в недалекому майбутньому військовим судам статусу спеціалізованих (будемо сподіватися, що до законодавчої розробки існування надзвичайних та особливих судів не дійде). З цього приводу слід нагадати, що військові суди мають такий самий предмет юрисдикції та діють за такими самими правилами судочинства, що й інші загальні суди, але зі спеціальним суб'єктом — військовослужбовцем.

Для того, щоб звеличити значущість військових судів, їм стали приписувати неабияку роль у справі попередження правопорушень серед військовослужбовців та ведення боротьби зі злочинністю. Ось, як кажуть, і повіяли крижані вітри з майбутнього.

Давайте в цьому аспекті згадаємо радянські суди. Вони, перебуваючи в центрі системи кримінальної юстиції, ставили перед собою аналогічні завдання. Але ж в ті часи суди виступали як репресивні органи і їх завдання у сфері правосуддя було просто спотворене.

Однак після прийняття акта про проголошення незалежності України з'явилася потреба в реор-

Що, окрім закону,

Проблеми судово-правової реформи останнім часом доволі широко обговорюють на різних рівнях. Визначення структури суду і статусу суддів, фінансового забезпечення системи і незалежності цієї гілки влади, вдосконалення процесуального законодавства і державна підтримка суду — всі ці складові реформи зрештою мають призвести до одного: зробити суд об'єктивним, правдивим, незалежним від будь-якого тиску. При цьому моральність хоч і залишається категорією, яка офіційно не потрапляє до законодавчих документів, проте є однією з головних засад у роботі органів правосуддя, — вважає народний депутат Олег ЛУКАШУК. Йому слово.

— Увага суспільства до суду і суддів зовсім не випадкова. Коли я приїжджаю у свій округ і веду прийоми, а це буває до сотні відвідувачів на день, бачу, що дуже часто люди не можуть розібратися якраз із правовими питаннями. До депутата вони приходять у пошуках правди і справедливості як до останньої інстанції. Є, звичайно, і скарги, адже хто не працює, той і не помиляється. Але подяк і добрих слів значно більше. Особливо відзначають високі моральні якості голови Апеляційного суду Хмельницької області Олексія Миколайовича Леванчука.

Сьогодні уже стали історією ті дні, коли вся країна, затамувавши подих, стежила за роботою Верховного Суду. Хоча рішення суду завжди впливає на долю того, кому виноситься вирок, у даному разі було визначено долю країни. Не думаю, що тоді на суддів не чинився тиск з боку тих, хто втрачав реальну владу, —надто багато було поставлено на карту. Та й те, під якою пильною увагою громадськості довелося працювати, потребувало величезного напруження і витримки. Але попри все суд усе-таки спрацював об'єктивно, чітко визначившись із своєю громадянською позицією.

Не випадково повертаюсь до тих подій, адже щоразу, коли суддя виносить вирок ім'ям України навіть у, здавалося б, зовсім дріб'язковій справі, так само вирішується доля людини. І кожен сподівається на те, що рішення обов'язково буде справедливе й неупереджене. Чи завжди його легко прийняти судді? Здавалося б, дотримуйся закону — от і все. Але судді так непросто відповідати цьому закону, коли він і сам не відчуває своєї захищеності перед ним. Хоч як високо тримає свої терези Феміда, але на її шальки потрапляють такі буденні і приземлені речі, як зарплата, квартира, соціальний статус нарешті.

— Отже, треба дати судді добрий офіційний заробіток, і тоді його ніщо не спокушатиме, а суд одразу стане непідкупним бастіоном справедливості.

— Гадаю, це не останній чинник. Хоч би яку відповідальність професія накладала на суддю, він залишається звичайною людиною, котра хоче забезпечити свою родину, мати житло, жити достойно. Погодьтеся, зарплата судді районного суду, яка не дотягує і тисячі гривень, навряд чи підніме його авторитет, особливо серед тих, у кого доходи більші не в десятки — сотні разів. З такими заробітками навряд чи можна сподіватись на те, що коли-небудь придбаєш власне житло. Тут, на перший погляд, якісь гарантії має давати за-

Хоч би яку відповідальність професія накладала на суддю, він залишається звичайною людиною

ганізації самої судової системи, яка найкраще слугувала б забезпеченню права громадян на судовий захист. На жаль, законодавчо вирішити це питання повною мірою не вдалося, особливо що стосується розмежування повноважень між судами, утворення нових судів чи відмови від тих, що є. Військова юстиція в Україні, успадкувавши більшість рис радянської судової системи, особливо це стосується незалежного статусу суддів, так і не пристосувалася до нових потреб.

Сьогодні право команди чи наказу для військового судді стає очевидним явищем і цього нема чого приховувати. Природно, що такі суди за своїм правовим статусом не можуть бути надійним інструментом захисту прав військовослужбовців з огляду на істотне обмеження їх юрисдикції. Ті з суддів, хто не хоче втратити право на роботу або позбавитися відповідних привілеїв, стануть слухняними виконавцями волі своїх командирів.

Проте прибічники військової юстиції свідомо намагаються не помічати цих явищ, і немов прикрившися парасолькою, всупереч конституційним принципам, переконують українське суспільство та міжнародну спільноту, що військові судді жодною мірою не перебувають у залежності від Міністерства оборони і що вони на конституційному рівні здатні здійснювати демократичний контроль за воєнною організацією.

Неймовірно, але факт, що судді військових судів перебувають на військовій службі, військові звання їм хоч і присвоює Президент, але за участю військового командування, що не виключається можливість втручання і безпосередніх, і вищих командирів у процесуальну діяльність судді та вершити його долю. Пригадується випадок з життєвої практики, коли під час розгляду питання про обрання військових суддів безстроково один із кандидатів на запитання, чому він досі ходить у капітанах, відверто відповів, що свого часу під час постановлення вироку в кримінальній справі не виконав наказ безпосереднього начальника про призначення підсудному умовної міри покарання. Не слід забувати, що військові судді частково перебувають на матеріальному забезпеченні Міністерства оборони і на них поширюються додаткові гарантії соціального захисту, встановлені для військовослужбовців, а також те, що навіть матеріально-технічне забезпечення здійснюється державною судовою адміністрацією спільно з Міністерством оборони. Отже, наявність всього цього комплексу матеріального заохочення дає право стверджувати про більш привілейований порівняно з суддями інших судів статус військових суддів. Якщо додати до сказаного ще і практику Європейського суду з прав людини, відповідно до якої участь військового судді, що перебуває на військовій службі і має офіцерське звання, незважаючи на наявність певних гарантій його незалежності, викликає сумнів у його неупередженості, то що ще казати.

Архаїчне трактування (всупереч вимогам частини першої і п'ятої ст. 125 Конституції України) фундаментальних принципів ефективності військового правосуддя та державної значущості його здійснення відкриває воістину неозорі обрії прихильникам військових судів для правової фантазії. А власне, жодних новацій у цьому і не вбачається. Сучасні військові судді усіх рангів чудово розуміють, що ліквідація військових судів — це неабияка втрата матеріальних благ, які їм надаються часто-густо без урахування результатів виконаної роботи.

На цьому етапі залишимо правове жонглювання в теперішньому часі щодо існування військових судів, тим паче що на граблі такого роду ми вже раніше наступали, і спробуємо зробити екскурс в минуле та майбутнє з точки зору доцільності збереження військових судів за обсягом їх роботи.

У неодноразових зверненнях, заявах, листах до органів державної влади чиновники від судової влади наголошували на тому, що крім правового підгрунтя, є й інші підстави збереження військових судів — це постійне зростання кількості звернень військовослужбовців колишніх і нинішніх по захист своїх прав та збільшення з року в рік надходження до військових судів кримінальних і цивільних справ.

Спробуємо надати нашим фахівцям у галузі права та уважним і прискіпливим читачам можливість переконатися в правдивості та реальності таких заяв.

Беручи до уваги, що дзеркалом об'єктивності завжди був і є спектральний аналіз стану здійснення правосуддя, звернемося до його висновків.

Так, 29 червня 2000 року до Верховної Ради України надійшов від голови військового суду Центрального регіону України Ш. лист, в якому зверталася увага керівництва парламенту на надмірний обсяг роботи з наведення статистичних даних за 1999—2000 роки.

У цьому зведенні, зокрема, було наголошено, що «за останні три роки військовими судами розглянуто за першою інстанцією 5464 кримінальні та 11169 цивільних справ. Ці суди розглядають також всі справи про порушення військовослужбовцями Закону України «Про боротьбу з корупцією». Обсяг роботи військових судів з кожним роком поступово збільшується і збільшуватиметься за рахунок значного зростання активності військовослужбовців стосовно судового захисту порушених прав і законних інтересів, а також перенесення на майбутнє розгляду питань, пов'язаних з наглядом за слідством, в світлі вимог Конституції України».

І ось 16 березня 2005 року на парламентських слуханнях з питань здійснення судово-правової реформи в Україні були оголошені результати розгляду військовими судами справ та матеріалів уже за період 2002—2004 роки. Прямо скажемо, статистична інформація щодо кількості розглянутих кримінальних справ за вказаний період дещо вразила учасників слухань, оскільки вона порівняно з минулими роками зменшилася майже вдвічі і становила лише 2989 справ.

Багато це чи мало? Давайте підрахуємо.

Отже, в Україні діє 28 військових судів, до складу яких входить 114 суддів місцевих судів і 43 судді апеляційних судів.

Якщо взяти до уваги, що кримінальні справи вирішуються судами першої інстанції, то впродовж трьох років кожний військовий суддя розглянув 27 кримінальних та 516 цивільних справ. А це означає, що один суддя військової юстиції розглянув за рік в середньому 9 кримінальних і 172 цивільні справи.

Для наочного прикладу скористаємося матеріалами, які надходять до Верховної Ради України стосовно кандидатів на обрання військовими суддями безстроково.

Ось дані про роботу судді військового місцевого суду Донецького гарнізону полковника юстиції Є., взяті з характеристики та рішення вищої кваліфікаційної комісії суддів України про надання висновку стосовно можливості обрання його військовим суддею безстроково. Ці дані стверджують, що за останні 5 років та 11 місяців 2004 р. суддею Є. розглянуто 26 кримінальних, 792 цивільні і 2 адміністративні справи. Практично це означає, що згаданий суддя впродовж одного року спромігся розглянути аж 4 кримінальні і 126 цивільних справ.

Характерним для цього судді був 2000 рік, протягом якого він вирішив 3 кримінальні і 50 цивільних справ, а також 2003-й — 4 кримінальні, 87 цивільних справ і жодної адміністративної справи.

Не менш разючі результати судової діяльності ще одного військового судді — підполковника юстиції М. Він у 2000 році вирішив, по суті, 3 кримінальні та 5 цивільних справ, а 2004-го — 3 кримінальні і 57 цивільних справ.

Звичайно, будь-який фахівець, так само, як і будь-який уважний читач, з наведеної стенограми може переконатися в реальній навантаженості суддів такої категорії. А якщо взяти до уваги, що після набуття чинності новим Цивільним процесуальним кодексом та Кодексом адміністративного судочинства в провадженні військових судів залишаться лише кримінальні справи, що становлять менше десятої частини від сьогоднішнього навантаження суддів військових судів, то тут, як мовиться, коментарі зайві. При цьому слід зазначити, що більшість військових суддів за таку «продуктивну» працю отримують понад 2000 грн. зарплатні. Тепер спитаймо платника податків, який утримує третю владу, чи згоден він ось так безцеремонно відстібати свої кровні. Мабуть, ні.

Природно, у громадян може створитися враження, що так працює вся судова система в Україні. Однак це не зовсім так. Для наочності наведемо дані про роботу двох місцевих районних судів Полтавської області, яка за кількістю населення та оперативною обстановкою значно поступається Донецькій області.

Так, суддя Гадяцького районного суду Р. тільки за 4 роки і 5 місяців розглянула 320 кримінальних, 934 цивільних і 4714 адміністративних справ. Її колега з Октябрського районного суду Полтави А. за аналогічний період вирішив 349 кримінальних, 2595 цивільних і 4748 адміністративних справ, отримуючи щомісячно платню 910 гривень.

Здається, куди далі? Дивно, що в нашому суспільстві скрізь, де тільки можна, урізають до непристойності права суддів загальних місцевих районних судів. Водночас віддають, не завжди продумано, матеріальні переваги військовим судам. У цьому контексті про якусь рівність судів, їх незалежність, тим паче за такої ефективності військового правосуддя, говорити совісно.

Чи не простіше було б уже сьогодні законодавчо вирішити питання про ліквідацію військових судів, а натомість запровадити в судах загальної юрисдикції спеціалізацію суддів із розгляду справ у галузі військових правовідносин.

Олександр ПЕКЛУШЕНКО,
народний депутат України.

тисне на терези Феміди?

кон, який проголошує терміни надання квартири суддям. Але будьмо реалістами: в невеликому містечку, де давно не ведеться будівництво житла, жодний закон не допоможе. А якщо суддя і отримає якісь обіцянки від місцевої влади, то, зрозуміло, він буде поставлений в такі умови, коли з цією владою треба жити дружно.

— Виходить, поки що у судді більше чинників залежності, ніж можливостей бути вільним?

— Сьогодні ми і хочемо відійти від суспільства, де все продається і купується. Переконаний, що в когорті суддів є чимало професіоналів, котрі достойно виконують свої обов'язки за будь-яких умов. Повторюю, для мене у визначальні для держави дні прикладом честі і достоїнства стала робота Верховного Суду України на чолі з Василем Тимофійовичем Маляренком, його першим заступником Петром Пилиповичем Пилипчуком та заступником —Анатолієм Григоровичем Яремою, яких знаю як порядних і високоморальних людей. Одного разу Василь Тимофійович розповідав мені, що в бабусиній хаті поряд з іконами завжди висів портрет Тараса Шевченка. Не дивно, що в родині поняття віри і патріотизму сприймали як щось нерозрізнене. Думаю, така мораль має стати визначальною для кожного працівника суду. І коли кажу про достойне матеріальне забезпечення правоохоронця, це не означає, що всіх — і чесних, і безчесних — потрібно просто закидати грошима.

Мені пригадується одна цікава статистика: на десять порядних людей народжується двоє непорядних. Не буду стверджувати беззаперечність цієї тези, але свідчень зради, продажності, нечесності в історії є чимало. Тому не варто бути ідеалістом і щодо служителів Феміди. Але коли держава візьме на себе певні зобов'язання стосовно них, то й вимагати зможе значно більше. Сьогодні точиться багато розмов про те, що краще: призначати чи, може, обирати суддів, довіряти звичайній анкеті і вузівському диплому. Чи створити спеціальну комісію — орган, котрий добирав би кандидатів. У цій дискусії останнє слово нехай усе-таки буде за фахівцями, але, на мою думку, у будь-якому разі одним із основних критеріїв відбору мають стати і моральні якості вершителя справедливості. При цьому суддя повинен уміти захистити не тільки когось, а й себе. Насамперед — від тиску, від намагання ним маніпулювати, спроб примусити відстоювати інтереси чи то партії, чи економічного угруповання.

— Нинішнє законодавство також передбачає відповідальність за такі протиправні дії, і, скажімо, ніхто не забороняє судді повідомити правоохоронним органам про те, що хтось пропонував йому хабар. Але про такі заяви майже ніколи не доводилось чути.

— А хіба ми чули про таке від чиновника, лікаря, учителя, міліціонера, хоча розмов про те, що їм дають, а вони беруть, точиться чимало. Не треба уявляти, що суддівство — це якийсь особливий пласт, що існував чи існує поза суспільством і його законами. Десятиліттями багатьох із нас змушували робити те, що суперечило і законам, і нормам моралі. І тільки в одиниць вистачало духу протистояти цьому примусу. Не дивно, що й у багатьох випадках суд теж чинив так, як цього хотіла влада. Гадаю, найбільшим бажанням і нинішньої влади, і суду стало те, щоб діяти не за чиїмось бажанням, а тільки за законом. Спілкуючись із суддями, я чув і таку думку: має бути спеціальний орган, куди суддя може зателефонувати і повідомити, що на нього чиниться тиск. І він має бути впевненим, що його дзвінок не стане приводом для подальших репресій, а таки допоможе винести об'єктивний вирок. Інша справа, що і сам суддя має почуватись настільки впевнено в моральному і матеріальному плані, що зможе відмовитися від усяких спокусливих пропозицій. Оцю впевненість ми й мусимо дати йому. Маю на увазі і законодавчу, і фінансову підтримку судової системи. Не відкрию таємниці, що на таку підтримку сьогодні мають право претендувати і виробництво, і аграрний сектор, і мало не вся гуманітарна сфера, навіть влада всіх рівнів. Фінансові проблеми залишаються найгострішими для усіх них. Але є той стрижень, котрий тримає на собі всі інші стосунки і зв'язки в суспільстві, і ним має стати суд та закон. Хіба не постраждала наша економіка від того, що свого часу були прийняті антизаконні приватизаційні рішення? Хіба не втратили від цього бюджет, окремі галузі і зрештою кожний громадянин країни? Хіба не відомо нам, що буває, коли політичний тиск перемагає букву закону? Усяка реформа, в тому числі й судова, залишиться декларативною, якщо не буде підкріплена фінансово. Запитання, де знайти гроші, одвічне, але мені здається, що нинішньому урядові вдасться його потроху вирішувати. Влада, котра хоче послужити насамперед народу, а не собі, шукає джерела фінансових надходжень. Не бачу нічого поганого в тому, щоб не тільки у приватних руках, а й у державних були зосереджені окремі галузі, що дають солідні прибутки. Усе це можна регулювати на цивілізованих засадах, головне — розуміти, що кошти, вкладені в таку сферу, як судова, мають спрацювати не на окремі угруповання, а на суспільство загалом.

Не можна купити за будь-які гроші чесність, совість, порядність, кредитами з банку не поповнити закон. Але створивши певну матеріальну основу, можна будувати справді правове суспільство. В його фундаменті має бути справді демократична і незалежна система судочинства.

На згадку пані Терезі залишився і подарунок від Голови Верховної Ради України Володимира Литвина

— Хто це тут, під Кремлем, виспівує? — запитали ми, гості Білокам’яної, у працівника Культурного центру України у Москві

Шипшина із Жабки ростиме у Варшаві

Про волинське родинне коріння Маршалка Сейму Республіка Польща Влодзімєжа Цімошевича «Голос України» писав 13 травня.

У селі свого дитинства Жабці мати Влодзімєжа Цімошевича не була з 1944-го. Тоді сімнадцятирічна Тереза Малиновська пішла з польським військом визволяти свою рідну Отчизну. Юна телеграфістка дійшла з Армією Людовою до Берліна. Життя складалося так, що відвідати рідні місця не могла багато десятиріч. Давня її мрія збулася аж у травні 2005 року...

На колишньому подвір’ї Героїма і Ганни Малиновських, як і колись, рясно квітують молоді яблуньки і вишні. Вціліли льох, стара криниця. А ось від ставу, через який до їхньої хати можна було добратися лише кладкою, нічого не залишилося. А скільки ж то разів Тереза та її брати і сестри купалися в його прозорих водах!

Готуючись до прийому дорогих гостей, нові власники колишньої хати Малиновських Дмитро і Софія Михальчуки (їх просторий цегляний будинок стоїть поруч), завбачливо поставили в старій оселі букети квітів, деякі побутові речі: прядку, праску на вугіллі, старі килимки. Вони мали б нагадати гості часи її дитинства. Про Жабку Цімошевичам тепер нагадуватиме не лише розмова і спогади за щедрим столом, а й кущ шипшини, який господарі викопали їм на подвір’ї. Тепер він ростиме на сільському обійсті Цімошевичів під Варшавою.

З панею Терезою того дня ми побували і на кладовищі в Ківерцях, де 1941 року поховонили її матір. Шкода, але рідну могилу вона не знайшла. Адже поставити надгробок Малиновські тоді не змогли. Думали, зроблять після війни, але не вийшло.

Дорогою з Луцька в Ківерці пані Тереза пильно вдивлялася в місцеві краєвиди. Однак мало що нагадувало їй часи дитинства, юності. Час змінив все довкіл. Лише двічі пожвавішала поважна гостя.

— Зачекайте, це ж залізничний міст на Ковель? — захвилювалася пані Тереза на під’їзді до Ківерців. —У 1944 році біля нього радянська частина багато фашистів знищила. Пам’ятаю, скільки взимку 1944-го їхніх трупів тут лежало.

Ще раз пані Тереза ожила лицем біля костелу в Ківерцях.

На згадку пані Терезі залишився і подарунок від Голови Верховної Ради України Володимира Литвина — розкішна українська хустка і букет весняних квітів.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: Маршалок Сейму Республіки Польща Влодзімєж Цімошевич з матір’ю в Луцьку.

Фото автора.

Свій дім у чужому дворі

Історія, в яку потрапила родина шепетівчанки Ніли Крисань, здасться неймовірною. Судіть самі: господиня має будиночок, але стоїть він на спільній із сусідом землі; маючи всі документи на право власності на земельну ділянку, не може до свого порогу пройти по своїй землі. Спробувала дійти істини у судах двох інстанцій, але так і не отримала зрозумілої для неї відповіді.

На перший погляд справа проста й очевидна. Розпочалось усе з того, що батьки розділили хату між донькою та сином. 14 років тому рішенням Шепетівського міського суду земля біля хати теж була розділена між двома власниками. Згодом одна із цих частин перейшла у спадщину до Ніли Андріївни.

Але оскільки дім будувався для дружної родини, вхід до нього був один. Таким він і залишився після розподілу: родинні стосунки стримали від побудови окремих входів. Тому на суді було вирішено, що у спільному користуванні двох родин залишиться півтори сотки землі. Тоді ніхто й не підозрював, що саме ця смужка навколо дому з часом стане справжньою соткою розбрату.

До скандалів не доходило, але стосунки у Ніли Андріївни з теперішньою її сусідкою не склались, і життя на одному дворі стало для неї нестерпним. До того ж, маючи у своєму володінні майже п’ятнадцять соток присадибної ділянки, Крисань практично позбавлена можливості добудувати хоча б сантиметр до своєї хати. Бо всяка прибудова опиниться не на її землі, а на ділянці спільного користування. Двір, на якому виросла вона, її діти і онуки, тепер вивився чужим.

Аби покласти край такій двозначності, Ніла Андріївна звернулась до Шепетівського міськрайонного суду із проханням визнати за нею право приватної власності на частину земельної ділянки. При цьому вона просила суд зобов’язати сусідів облаштувати вхід із свого боку, а сама погоджувалась компенсувати відповідачу частину спільної землі в іншому місці.

Але відповідач з такими вимогами не погодився: не хочу ні землі, ні входу в іншому місці. І суд відмовляє Крисань у задоволенні її позову, а своє рішення мотивує, зокрема, тим, що «позивачем не надано ніяких доказів щодо неможливості спільного користування спірною земельною ділянкою» і тим, що «у випадку задоволення позову відповідач буде позбавлена можливості нормально користуватись земельною ділянкою».

Не берусь коментувати рішення суду. Але як довести неможливість проживання на одному подвір’ї? Бійки, скандали, підсипання отрути чи погрози сокирою? Вбивства за межу — тема не нова для криміналістики. Невже тільки тоді можна визнати, що сусіди не можуть жити разом в одному дворі?

До того ж під час розгляду справи і сама відповідачка звернулась до суду із зустрічним позовом, бо вважає, що сусіди чинять їй перешкоди в користуванні землею і захопили більшу ділянку. Конфліктність ситуації — очевидна.

І що означає фраза «нормально користуватись ділянкою»? Той же суд, приміром, зазначає, що відповідач отримала дозвіл на добудову господарського приміщення в місці, яке пропонувалося для облаштування проходу. А якщо Крисань захоче щось добудувати біля свого дому, то чи вдасться їй реалізувати рівне право на «нормальне» користування землею?

Не знайшовши відповіді на запитання, Крисань звертається до апеляційного суду Хмельницької області. Готуючись до нього, донька позивачки Олена вирішила ще раз переглянути матеріали справи. Те, що там побачила, зовсім спантеличило. На фірмовому бланку була віддрукована... ухвала суду, засідання якого ще не відбулося.

Знайдений папір не можна назвати офіційним, адже він не був затверджений ні печатками, ні підписами суддів. Але як він потрапив у справу?

— Із цим запитанням я звернулась до голови обласного суду, на що у відповідь почула: можна допустити, що суддя готувався до судового засідання і наперед підготував постановочну частину ухвали. Звичайно, це порушення, але нам вдалось його попередити, це рішення не було прийняте на суді, до того ж і склад суду було змінено.

Ніла Андріївна розгубилась. Адже вони ще раз звернулися до послуг земельного експерта, зробили обміри, детально вивчили всі можливі варіанти перерозподілу землі. Нова експертиза, зроблена напередодні суду, відкривала зовсім нові обставини, які передбачали можливість провести нову межу між двома сусідами.

Поки Ніла Андріївна писала скарги у різні правоохоронні органи, апеляційний суд все-таки відбувся. І рішення суду виявилось для позивачів ще несподіванішим, ніж попереднє. Він залишив рішення Шепетівського міськрайсуду без змін.

На цьому можна було б поставити крапку: ну, немає такого права, котре передало б Крисань сотку землі у власність, отже, із цим треба змиритися. Але в ухвалі вказується, що «розпорядження землями територіальної громади, передача земельних ділянок у власність громадян відноситься до повноважень міської ради, а не до повноважень суду». Тобто позивачам треба було звертатись не в суд, а до міськради? Коли так, для чого було весь тин городити? І як тепер міська рада повинна поділити землю, коли вже існує рішення суду?

Родина була готова прийняте рішення суду. Але тепер їм здається, що Феміда заблукала у манівцях юридичних колізій. Поки вона не виберується на вірний шлях, родина буде ходити до своєї майже вісімдесятилітньої хати не своєю стежкою, маючи цілком логічні рішення судів.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Тарас

І увечері московська вулиця шуміла, вирувала, шаленіла нескінченним потоком людей і машин. І раптом, серед столичного гамору, з розчинених вікон будинку, почулися ... троїсті музики, заспівала ніжним голосом сопілка, обізвалася кобза. Чийсь приємний голос натхненно звів: «Місяць на небі, зіроньки сяють...» До нього приєднався другий: «Тихо по морю човен пливе...»

— Хто це тут, під Кремлем, виспівує? — запитали ми, гості Білокам’яної, у працівника Культурного центру України у Москві.

— Корчма «Тарас Бульба», — почули у відповідь. — У нас зараз бум українських ресторанів. Тільки у центрі столиці відкрилося щонайменше з десяток шинків...

«Ласкаво просимо!»

Так запрошують москвичів та гостей столиці до мережі ресторанів з українською екзотикою. На Покровці, Петрівці, Садово-Самотечній, П’ятницькій, на Ленінському проспекті, де корчму «Тарас Бульба» легко знайти за яскравим народним колоритом, завжди завізно. Людно і в світлицях ресторанів, де пригощають борщем, кручениками, карасями у сметані, варениками на будь-який смак. І, звичайно ж, медовухою, горілкою з перцем.

— Відвідувачів притягує до нас не лише чудова кухня, а й інтер’єр залів, — провів невелику екскурсію по корчмі адміністратор Ігор Нечепуренко.

— Хати, перелази, розмальовані печі, мисники, криниці з журавлями — це все фантазія відомих київських художників та дизайнерів, які опоряджували «Тараса Бульбу».

Приходять на вечерю «в українське село» цілими родинами. Особливо радіють, переступивши поріг оселі, діти. Тут вони можуть не лише скуштувати нових ласощів, а й посидіти на ... коні. Так, в одному з найбільших ресторанів «Корчма «Тарас Бульба» стоїть у козацькому зимівнику справжній гривастий вороний. Щовечора піднімають його ліфтом із стайні на «роботу», а кілька днів на тиждень він пасеться на підмосковний дачі господаря ресторану. Як і друга улюблениця дітвори — кізка Білочка. Московські «зелені», коли дізналися про утримання тварин у центрі столиці, навіть збиралися протестувати проти цього. Однак, ознайомившись з раціоном і моціоном тварин, — передумали.

Особливо велелюдно у корчмах святкового дня. Тоді на запрошення адміністрації мережі приїжджають з України відомі фольклорні колективи, артисти. Потрапити з вулиці на такі дійства практично неможливо. Потрібно заздалегідь замовляти собі столика біля «млина» чи «хижки».

На гостинах у «Хуторку»

На Варшавському шосе, обабіч тротуару, здалеку видно барвисто вбраних лялькок. То «Карасьо» з «Одаркою» весело запрошують автомобілістів і перехожих відвідати український ресторанчик «Хуторок». Тут можна недорого, як для Білокам’яної, і смачно пообідати. Увечері —зустрітися з друзями і і відпочити. Вбрана у вишиті рушники, веселкові рядна і ліжники зала, оформлені керамікою різьблені столи, затишні кутки з плотом, криниця з цямринами і дерев’я-

Ще одне «Агро»

Сьогодні в Національному комплексі «Експоцентр України» розпочалася XVII Міжнародна агропромислова виставка-ярмарок «Агро-2005». Хоча ще два тижні тому подібна вирувала в селі Чубинському Київської області. Організатором нинішнього дійства виступає Міністерство агрополітики, яке обіцяє показати зразки найновішої сільгосптехніки, селекційні досягнення у тваринництві і рослинництві, обладнання, засоби захисту рослин, добрива та чимало іншого необхідного у сільгоспвиробництві. Крім багатьох вітчизняних виробництв, на захід акредитувалися підприємства з 19 країн.

Щодо ділової та культурної програм, повідомив «Голосові України» міністр агрополітики Олександр Баранівський, то відбуватимуться дні областей. У планах і галузеві свята: дні морозива, пива, кондитера, рибака, безалкогольних напоїв, спортивні вистави, професійні конкурси та змагання. Як завжди, демонструватиметься нова техніка та обладнання в польових умовах. А з нового: у рамках ярмарку відбудеться виставка «Консерви від А до Я» та кінноспортивна демонстрація. Завершиться «Агро» 19 червня.

Іван ЛАЗНЮК.

До уваги міністра соціальної політики та праці

Незатребувана цивілізованість

Унікальний столичний заклад хочуть закрити?

Над ідеєю створення спеціалізованого закладу для людей похилого віку думали десять років. Урешті в колишній дитячий садок у Подільському районі столиці вклали 2,5 мільйона гривень, і в 2001-му з'явився справді унікальний соціальний дім на 20 мешканців. Новаторство полягало в тому, що квартири в ньому отримали самотні літні люди, які навзамін здавали своє помешкання у житловий фонд району. Однак це не було догмою. Сім квартир перейшли у власність району і перепали людям, які стояли в черзі на житло. Доля інших мешканців спеціалізованого закладу складалася по-різному. Одним — інвалідам війни — адміністрація надала квартири, щоб поліпшити житлові умови, комусь (хоч як гірко про це казати) не вдалося вжитися з родичами і вони мусили піти деінде... Дім відкрився у травні, а до жовтня всі квартири були заселені — до них переїхала з усім своїм майном 21 особа, люди ставали в чергу, аби хоча б через певний час потрапити туди. Ще б пак! Плата — лише за комунальні послуги. Усюди чистота, соціальний працівник на ваше прохання купує все потрібне в магазині чи аптеці, медичний працівник огляне, обстежить, порадить як лікуватися, обіди — дай Боже, нам удома так їсти, поштар приносить пенсію до квартири (а можна отримати в ощадбанку через дорогу). Сам будинок — такий собі міні-ЖЕК: на місці і реєстрація, і сантехнік, і електрик. Та чи мало яких проблем виникає у житті? Комусь у поліклініку з'їздити — є машина, або слуховий апарат замовити, телевізор поремонтувати, холодильник. У кожній квартирі є окремий телефон. Помешкання хороші, усюди зроблено ремонт, досить великі кухні та ванні кімнати, комірчини. У літніх людей — життя не просте: вік дається взнаки — нині всім мешканцям закладу — більш як 78 років, а тут подбають про вас і тоді, коли хвороба й літа прикували до ліжка. Турбота про старих і дітей, кажуть, показник цивілізованої держави.

Минуло чотири роки. І адміністрація закладу стикнулася із, здається, алогічною за таких умов проблемою. Кілька квартир будинку... пустують. Невже в Подільському районі Києва чи й у всій столиці (адміністрація закладу виходила з пропозицією поселяти в будинку не тільки мешканців району) немає літніх людей, які потребують піклування?

Річ у тім, що в останні роки вартість житла зросла щонайменше вдвічі. У столиці — годі й казати. Тому більшість самотніх людей мимоволі потрапляють під пильну увагу сусідів, знайомих тощо. Цей спосіб отримати квартиру з'явився не тепер. Пам'ятаю, як один чоловік розповідав історію:

— Хлопці підсміювалися, коли я взявся доглядати бабуню, а тепер заздрять, бо вона померла, а квартиру «відписала» мені.

Та раніше багато кого зупиняв моральний аспект: той, хто береться піклуватися про самотню людину, свідомо чи підсвідомо чекає її смерті. А нині виникли навіть приватні підприємства, які надають послугу «довічний догляд». Тож тільки-но одинокий киянин збирається перебратися в Подільський спеціалізований заклад для людей похилого віку, з'являються якісь далекі родичі з Хабаровська чи Львова, які відмовляють його від «необдуманого кроку». Їх по-людськи зрозуміти можна.

Проте питання в тому, чому заклад, який за всіма критеріями й поняттями є доброю справою — зазнає фіаско. Напрошується висновок: щось треба змінити, аби, з одного боку, не втратити усього позитивного, а з другого — щоб це було вигідно. Адміністрація будинку має кілька пропозицій з цього приводу. На особливу увагу, на мій погляд, заслуговує така. Раз квартирне питання найболючіше, то житло немічної людини можна не передавати у фонд району, а віддавати у довічну оренду. Гроші за винаймання переказувати на рахунок спеціалізованого закладу. Ще одна: люди, які не мають часу й натхнення доглядати своїх родичів, згідні влаштовувати їх у такий заклад і платити за це.

Діяльність спеціалізованого закладу розглядали на колегії Подільської райдержадміністрації. Там пролунало, що ветерани, які потребують кращих умов життя, відмовляються від цього закладу, бо у разі переїзду їх знімають з квартирної черги (а вони зазвичай сподіваються отримати житло для дітей, внуків). Тож якби стало можливим не знімати їх з черги, мовляв, вони старенькі, шансів отримати квартиру в найближчі роки практично не мають, а їм спокійніше буде... Однак колегія вирішила винести питання на розгляд сесії районної ради. А голова Подільської райдержадміністрації Григорій Романюк наче між іншим додав: «... комусь приглянулася ця ділянка, цей будинок...».

У всій цій історії бачу дві позиції — з одного боку, комусь хочеться довести, що такий заклад утримувати недоцільно, невигідно, можливо, навіть закрити його і прибрати до рук гарненьку діляночку, про що й казав Романюк. Інша версія, що існує паралельно з першою — внести зміни до статуту закладу і дозволити поселяти ветеранів, не знімаючи їх з квартирної черги. Це теж може бути комусь вигідним: діда відправили у соціальний заклад, а за певну суму гонорару «пробили» квартирку для себе. Це, звісно, моє цинічне припущення. Та чи так воно далеке від істини — покаже час.

Євдокія ПОДОРОЖНЯ.

На знімку: той самий будинок.

Від редакції. Хочеться вірити, депутати Подільської районної у Києві ради зважено підійдуть до розв'язання неординарної проблеми. Унікальний будинок, на наше переконання, має функціонувати. На благо ветеранів, які залишилися із старістю і самотністю сам на сам. Вважаємо, такі комфортні соціальні притулки для людей похилого віку потрібно відкривати у кожному районі. І не тільки в столиці. Чим ще можна зарадити одиноким, як не турботою про них, зокрема, у будинках, де зігріваються серця.

Бульба у Москві

ним цебром налаштовують на ліричний лад. Настрою додають також музики, котрі «вживу» виконують українські народні та сучасні пісні. «Я ніби вдома на Вінниччині побував»,—дякував земляк, провівши у «Хуторку» ділову зустріч. «Спасибі за дух український, за материні пісні», — підтримав охоче другий відвідувач.

— Мої батьки живуть у Росії, а родом вони з Городища, що на Черкащині, — розповів про себе власник «Хуторка» Владислав Овсіюк. — У дідуся і бабусі пройшло моє дитинство. Малим мене брали на сільські весілля, проводи у армію, на інші гуляння. Так зародилася любов до української народної пісні, до звичаїв і обрядів. Ідея створити шинок виникла після завершення армійської кар'єри. Мене підтримали батьки, друзі і тепер ми скоро відкриватимемо «Хуторок-2».

Працюють над опорядженням нового ресторану знані на Черкащині художники батько і син Валентин та Максим Сірі. Щоб надати обійстю чумака природних рис, привезли з Городища навіть здоровенне ярмо. «Ох, і намучилися з ним, поки перетнули кордон України з Росією, — ділився Владислав. — Митники вимагали на нього купу документів — як не як, це справді художня цінність...»

Поки ми говорили з пристрасним шанувальником українських старожитностей, обізвалися музики. Хлопці-співаки з Канева Олег Слива та Віталій Ткаченко, котрі приїхали на підробіток до земляка, почали концерт. У вишиванках, солом'яних брилях, з баяном, сопілкою, бубном їх гурт «Здоровенькі були!» виглядав з-за «верби» прямо-таки чудово.

— У нас часто виступають найкращі самодіяльні артисти з Черкащини, — гарною українською мовою доповнив господаря адміністратор Сергій (прізвища, на жаль, його ми не запитали). — Якщо у «Тарасі Бульбі» розважає публіку Вєрка Сєрдючка, то у «Хуторку» співає кобзар з Драбівського району Михайло Коваль.

Владислав Васильович, підтвердили й канівські солісти, дуже вимогливо ставиться до підбору репертуару, навіть до вбрання артистів. «Тут усе справжнє, —пояснили хлопці. — І голубці, і макітри, і мережані сорочки, і пісні».

До речі, дівчата і парубки, що пригощають гостей світлиці, вбрані у чудові вишивані костюми від заслуженого майстра народної творчості черкащанки Галини Грабовської.

Автентичність подобається не лише столичним українцям, котрі приходять на острівок батьківщини відпочити, а й корінним москвичам.

Ось чому нащадок городищенських гречкосіїв, московський підприємець з щирою душею Владислав Овсіюк, виношує плани про відкриття «Хуторка-3». Чиєю буде нова садиба: козацького сотника, гончара-ремісника чи заможного селянина — побачимо.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси—Москва—Черкаси.

На знімку: запрошує «Хуторок».

Фото автора.

■ ОФІЦІЙНО

І не сподобатися владі...

У Києві відбувся позачерговий з'їзд Всеукраїнської громадської організації «Всеукраїнська соціальна рада»

З'їзд цієї розгалуженої на теренах України організації визначив своє бачення нового формату побудови в Україні громадянського суспільства через запровадження системи суспільного контролю за діями влади, створення та реалізацію нової загальнонаціональної ідеологеми «соціальна держава — демократична влада — громадянське суспільство — свідомий громадянин». Співголовами організації, яка сповідує принцип соціальної справедливості, наразі є відомий правозахисник Семен Глузман, філософ Мирослав Попович, телеведуча Ольга Герасим'юк, екс-міністр праці та соціальної політики Михайло Папієв та письменник, громадський діяч Юрій Щербак.

— «Всеукраїнська соціальна рада» є незалежною від влади та опозиції силою, дії якої спрямовані на формування свідомого соціально захищеного громадянина держави. Як колишній міністр праці та соціальної політики я добре знаюся на проблемах малого соціально вразливого українця, а тому, гадаю, мій досвід і наші спільні напрацювання будуть корисні в моїй новій якості. Ми свідомо дистанціювалися від влади й опозиції, щоб бути незалежними у своєму прагненні формування сильного соціуму — суб'єктів справжнього громадянського суспільства. Хоча ми не закриті для співпраці з однодумцями заради нашої спільної мети —побудови демократичного суспільства, — наголосив Михайло Папієв.

«У нас амбіційні плани, зокрема, створити громадський парламент, проводити експертизу нормативних і соціальних документів», —сказав він.

«Всеукраїнська соціальна рада» визначила свою суспільну місію претензією на провідну роль у налагодженні двостороннього діалогу по лінії «громадянство—влада», взяла на себе зобов'язання утримуватися від участі у провладних чи опозиційних проектах.

На думку Михайла Папієва, недоліком усіх громадських організацій є намагання сподобатися владі. Ми цього не прагнемо і вважаємо, що найнебезпечнішим для влади є соціальний популізм, зазначив він. Є реальні економічні можливості країни, і з цього потрібно виходити.

Уже створено 23 обласні та 340 районних організацій. У лавах «Всеукраїнської соціальної ради» об'єдналися відомі громадські лідери, науковці, правозахисники, журналісти, діячі культури та мистецтв України.

Сергій СУЛИМА.

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Реве та стогне ліс військовий

Наша газета 14 квітня ц. р. у невеличкій замітці «Столітні дуби для генералів?» повідомляла про те, що голова Рівненської ОДА Василь Червоній на одній з апаратних нарад заявив про безконтрольне вирубування дерев у дубових гаях Костопільського військового лісгоспу, які начебто пустили на столярні вироби для приватних будівель військових високопосадовців у Києві. «Рівненські ліси не будуть обслуговувати генералів», — заявив тоді керівник області.

Тема, порушена в газеті, заслуговує на те, щоб про неї розповісти ширше. Тим паче що військові, народні депутати, представники влади, не кажучи вже про зацікавлених лісгоспівців, виявили до неї неабиякий інтерес.

Історія згаданого лісгоспу бере початок з кінця сорокових років минулого століття, коли в Рівненській області після війни створили військовий полігон Міністерства оборони колишнього СРСР на площі 48 тис. гектарів, з яких 12,1 тис. укриті лісами. Показовим є й те, що при створенні полігону примусово відселили з його зони мешканців двадцяти населених пунктів нинішнього Костопільського, Березнівського, Гощанського та Рівненського районів. На Костопільський військовий лісгосп, що з'явився на його території, покладалося завдання постачати армію дровами, діловою деревиною і столярними виробами та доглядати лісові угіддя.

З розпадом колишнього Союзу та реформуванням наших Збройних сил постало питання: як бути з полігоном і військовим лісгоспом? Обласна влада, звичайно, за те, щоб їх ліквідувати, всі землі передати місцевому самоврядуванню, а ліси — державі. А ще — надати право примусово відселеним мешканцям краю повернутися на прабатьківські землі. Міноборони і лісгосп мають іншу точку зору. Кожна сторона намагається відстояти свою позицію. І це зрозуміло, бо тут є за що «воювати». Нині і школяр знає, що ліс — це велике багатство. Той, хто з розумом тут господарюватиме, може озолотитися, оскільки «із загального ліквідного запасу деревини (1659,0 тис. кубометрів) — 25 відсотків дубові насадження».

Як твердить директор Костопільського військового лісгоспу Анатолій Шумило, щороку це підприємство «проводить рубки догляду за лісом на площі майже 500 га, де заготовляє 15,5 тис. кубометрів ліквідної деревини, рубки головного користування на площі 55 га, від яких отримує ще 9 тис. кубометрів деревини». Усе, що тут заготовляють і виробляють, іде для потреб Міноборони і народного господарства України. Костопільчани кажуть, що постачають наші миротворчі контингенти всім необхідним для польових умов життєдіяльності (торік, приміром, відправили їм продукції на 166,1 тис. грн.); тут виготовляють пиломатеріали, готові щитові конструкції, меблі, тару тощо. За минулий рік Міноборони отримало продукції на 263 тис. грн., а всього її виготовили на 1819,8 тис. грн., прибуток від реалізації виробів сягнув понад півмільйона гривень.

Термін дії лісгоспу визначено до 2008 року, проте чимало людей вважають, що крапку на ньому треба поставити вже сьогодні. Спочатку Рівненська облрада, а з лютого народні депутати Василь Червоній, Микола Манчуленко, Микола Жулинський, Ігор Юхновський та інші звернулися до Міністерства оборони України з проханням посприяти швидшому врегулюванню проблеми й насамперед повернення на історичні землі примусово відселених понад півстоліття тому мешканців краю, які тодішня влада забрала для полігону, відновленню всіх господарських інфраструктур. Прискорити справу, мовляв, треба ще й тому, бо, як зазначалося у депутатському запиті, «стан ведення лісового господарства на території полігону, здійснюваного Костопільським військовим лісгоспом, як показують перевірки Державного управління екології та природних ресурсів у Рівненській області, потребує кардинального поліпшення».

Міноборонці, звичайно, не поспішають погоджуватися з якимись «потребами кардинального поліпшення», а тим паче з ліквідацією лісгоспу. Як контраргумент наводять результати останніх перевірок, котрі з початку року ініціювала місцева влада: грубих порушень у діяльності лісгоспу не виявлено. Одна з комісій знайшла їх на 1613 грн. 9 коп., а друга — трохи більше. Отож у лісі майже порядок, бо охороняють його люди військові. А на додачу подають статистичні дані: за останні 10 років запас деревини у лісгоспі в середньому збільшився на 13 кубометрів на гектар. Постає й інше непросте питання: як бути зі 140 постійними трудівниками та 70 сезонними, для яких праця тут — єдиний засіб утримання сімей? Адже не секрет, що в цьому регіоні досить велике безробіття.

Та хоч би як там було, а проблему розв'язувати треба. І не тільки тому, що в темному й дрімучому лісі так рубають столітні дерева, що це чути аж у Києві, а насамперед тому, що ми давно вже відійшли від потреб і доктрин колишньої союзної армії, а наша хоч і реформується, як мокре горить, усе ж скорочується, поволі змінюється і поглядає на Захід та його стандарти. І ми вже бачимо, що їй не потрібні усі ті полігони, танкодроми й аеродроми, від яких стогне земля, лісгоспи (до речі, Костопільський лісгосп, який входить до ДП МО України «Львівський лісокомбінат», — не єдине підприємство такого профілю у наших захисників), заводи і навіть військові містечка, що дісталися у спадок від колишньої «непобєдімої». Та й бюджет наш, мабуть, цього не витримає. Інша річ, що в країні й досі триває боротьба за перерозподіл народної власності, коли клани й можновладці не проти того, щоб і нині дещо «прихватизувати» з військового майна під різними приводами.

Сьогодні, щоправда, важко повірити й у те, що через п'ятдесят з лишком років після примусового відселення людей з двадцяти лісових хуторів чи навіть сіл Рівненщини можна повернути їх туди, де вони жили і хазяйнували. Хто з людей старшого віку, а тим паче молодих, захоче знову переселитися в глушину, де все треба починати з нуля, де відсутні елементарний сільський побут, сучасні дороги, інша необхідна інфраструктура? Однак, попри все, ліс шумить і тривожить душі не лише рівненських керівників, а й столичних можновладців.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ, Сергій ГРИГОРЕНКО.

ШЕРШЕ ЛЯ ФАМ,

або Як дві парижанки, котрі приїхали на Вінниччину з гуманітарною допомогою, провчили наших недбайливих будівельників

■ СИТУАЦІЯ

Ірен Годійов, член французької благодійної організації «Іль де Франс», що опікується в нашій країні дітьми-сиротами, не вперше приїздить до України. Більш як п'ять років тому вона починала з організації відпочинку наших дітей у французьких сім'ях. Займалася гуманітарною допомогою. Працювала лише в Києві. Одного разу Зоя Мільченко, керівник столичної громадської просвітницької організації «Союз українок», запропонувала ознайомитися з умовами проживання дітей в інтернатах, розташованих у глибинці. Чотири роки тому Ірен уперше потрапила до райцентру Немирів, що на Вінниччині. Відтоді приїздить сюди один, а буває, і два рази на рік. Спершу доставляла одяг, взуття. А торік діти отримали вагоміший подарунок.

Фото Надії ШТУПУН.

ДІТЕЙ І ПЕНСІОНЕРІВ ЛІКУВАТИ БЕЗКОШТОВНО

Пропозицію гості створити в Немирівській школі-інтернаті стоматологічний кабінет із сучасним європейським обладнанням тут спершу сприйняли схвально, а потім... відмовилися від неї. Річ у тім, що в Немирівському районі розташовані аж три дитячі інтернатні установи. Крім райцентру, вони ще є у селищі Брацлав та селі Ситківці. Щоб надати можливість дітям усіх трьох шкіл-інтернатів отримувати сучасну стоматологічну допомогу, за погодженням з головним лікарем районної лікарні саме тут створили стоматологічний кабінет.

А щоб усе було, як то кажуть, на професійному рівні, Ірен привезла з собою колишнього лікаря-стоматолога, а нині пенсіонерку Іоланду Сакс. Місцеві фахівці з районної лікарні швидко знайшли з колегою із Франції спільну мову. Разом провели перше приймання хворих. Крім дітей, у зручне стоматологічне крісло сідали пенсіонери. Французи поставили обов'язкову умову: названі категорії пацієнтів обслуговувати безкоштовно. Вони ж таки контролюють роботу кабінету: кожен місяць до Франції їм надсилають списки хворих, які пройшли лікування, а заразом і результати наданої допомоги. Це ще одна умова закордонних благодійників.

МАДАМ ІЗ... КЕЛЬМОЮ В РУКАХ

Під час нинішнього приїзду Ірен Годійов та Іоланда Сакс привезли кошти на обладнання в Немирівській школі-інтернаті душових кімнат. Планували поки що зробити зручні умови для прийняття душу дівчатками. На радість, коштів вистачило і для обладнання за євростандартами душової для хлопчиків. Але скількох зусиль це коштувало французькам!

Перед від'їздом із Парижа вони зателефонували, аби в Немирові підшукали будівельників і майстрів-сантехніків. Їх знайшли, але... Тепер про наше вміння робити за принципом «стук-грюк, аби з рук» знатимуть у Франції. Мабуть, парижанки довго розповідатимуть про таке безвідповідальне ставлення до роботи, з яким зіткнулися в нас. Із затяжними перекурами французженки, як мовиться, стиснувши кулаки, змирилися. А коли побачили, що вимурувана стінка душової кабіни нагадує собою Пізанську вежу, самі взялися за... кельми. У горе-будівельників від здивування очі полізли на лоба. Далі мадам продемонстрували, що вміють також збивати стару штукатурку, від чого у хлопців цигарки повипадали з рота. Адже нелегку фізичну роботу виконували жінки, вік яких, нехай дарують мені француженки, — 70 та 72 роки! Закінчилася сцена тим, що під вигуки незрозумілою французькою будівельникам показали на двері.

Урешті, знайшлися совісніші майстри, котрі навіть пожертвували своєю відпусткою й довели справу до кінця. Одна з них, плиточниця Ирина Стрипа, не приховувала захоплення француженками: «О восьмій ранку вони вже приїздили на об'єкт і залишалися доти, доки я працювала, бувало, і до дев'ятої чи десятої вечора». Ірина каже, що торік під час облаштування стоматологічного кабінету вони так само не сиділи склавши руки, а виконували фізичну роботу. За словами Ирини, наші люди не можуть зрозуміти одного: навіщо їм усе це?..

> ***Для довідки.*** **У Немирівській школі-інтернаті виховується 165 дітей. Із них — 102 дітей-сиріт і позбавлених батьківського піклування, 21 — круглі сироти. Із шести учнів випускних класів, які нинішнього року брали участь в олімпіаді за право без іспитів бути зарахованими до Іллінецького аграрного коледжу, четверо пройшли випробування і вже зараховані студентами. Торік таких було троє. Крім того, щороку частина випускників стає учнями Немирівського будівельного технікуму.**

«УСЕ ЦЕ В ПАМ'ЯТЬ ПРО БАТЬКА»

Із такого самого запитання я розпочав розмову з Ірен Годійов. На відміну від мадам Сакс Ірен трохи володіє російською. Її батько Олександр Савченко-Білецький родом з Чернігівщини. До Франції емігрував із Туреччини після Першої світової у 1920 році. Був відомим художником. Про Україну завжди згадував з тремою в голосі та хвилюванням у серці. Всі ці почуття передалися їй, любій батьковій доньці. Навіть тепер від спогадів Ірен не змогла стримати сліз. Вона продовжує організовувати виставки батькових картин. І не лише у Франції. Із творчістю Савченка-Білецького знайомилися шанувальники живопису в Чернігові. А на Великодні свята його картини виставляли в Одесі.

Робити добро людям її також навчив батько. І вона свято береже цей заповіт. Ірен не приховує: вона щаслива тим, що в Україні все змінюється на краще й у цих змінах є і її невеличка заслуга. Благодійністю займається з однією метою: «Аби люди в Україні жили так, як живуть у Франції...» З приводу інциденту каже, що люди — різні. Тому за свої вчинки кожен має відповідати персонально. Щоправда, їй дуже шкода змарнованого через це часу, бо там, у Франції, залишила хвору сестру. Поспішає, аби застати її живою. Кошти для наших дітей-сиріт здають не лише діти емігрантів. Корінні французи також виявляють співчуття. А після помаранчевої революції роблять це з особливою гордістю. Асоціація «Іль де Франс» навіть розпочала випуск власної газети, де розповідається про благодійників, які стараються для України.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: Ірен Годійов із вихованцями школи-інтернату перед від'їздом до Франції.

КОМЕНТАР директора Немирівської школи-інтернату Василя КОНДРАТЮКА:

— Французькі гості, самі на те не сподіваючись, дали нашим дітям великої ваги виховний урок, — каже Василь Якович. — У випадку з недбайливими будівельниками діти на власні очі побачили, як не треба і як треба робити. Після інциденту вони дружно стали на бік гостей із Франції. Узяти участь у роботах загалом виявили бажання майже 50 учнів. Із них 13 працювали постійно. Після уроків, звичайно. Бувало, навіть до пізньої ночі.

Про це я дізнався вже під час проводів француженок. Тільки тоді, як то кажуть, мені відкрили таємницю. У деякі вечори після 22-ї години, коли вихователі, вимкнувши світло, залишали приміщення, група ентузіастів-старшокласників тихенько виходила за двері і прямувала туди, де обладнували душові. До півночі збивали стару штукатурку. Таке велике бажання у них було допомогти гостям, які, у свою чергу, приїхали допомогти їм. Я впевнений: тим самим діти ще й хотіли довести гостям, що в нас не всі люди такі, як ті горе-будівельники.

Діти серцем відчули, як заради них стараються Ірен та Іоланда. Останні самі їздили по крамницях, відбирали тільки якісні сучасні матеріали. На цьому не економили. А ось на поїздці трохи заощадили: із Франції і назад літні французженки їхали автобусом. Це набагато дешевше, ніж літаком чи потягом.

Тринадцяти найактивнішим своїм помічникам Ірен та Іоланда на прощання накрили солодкий стіл, вручили справді цінні подарунки й кожного міцно розцілували. А ще гості взяли із собою фотографії та анкетні дані 20 вихованців, щоб запропонувати членам своєї організації оздоровити дітей нинішнього літа. 29 учнів поїдуть до Італії. На Апенніни відправляємо своїх вихованців уже протягом семи років: улітку — на два, взимку — на один місяць. Сподіваюся, що таку само співпрацю з метою оздоровлення вдасться налагодити й з французами.

Мін'юст розробляє, реєструє, забезпечує

Поясніть, для чого в Україні існує Міністерство юстиції? Мені цікаво знати про його функції та діяльність загалом.
Мустафа СЕЇТ-ЯГЬЯ.

Ялта.
Крим.

У прес-службі Міністерства юстиції України повідомили наступне.

Міністерство юстиції України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується й координується Кабінетом Міністрів України. У системі центральних органів виконавчої влади Мін'юст — головний орган із забезпечення реалізації державної правової політики. У межах своїх повноважень розв'язує питання, що випливають із загальновизнаних норм міжнародного права та міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Міністерство у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, а також Положенням про Міністерство юстиції України.

Повсякденна робота Міністерства юстиції — забезпечення захисту прав і свобод людини та громадянина у визначеній сфері, реалізація державної правової політики та політики у сфері адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу. Готує також пропозиції щодо проведення в Україні правової реформи, вдосконалення та систематизації законодавства, сприяння розвитку правової науки. Розробляє проекти нормативно-правових актів та міжнародних договорів України з правових питань, проводить їх правову експертизу, координує нормотворчу діяльність центральних органів виконавчої влади. Здійснює державну реєстрацію нормативно-правових актів та веде Єдиний державний реєстр таких документів. Мін'юст організовує виконання рішень судів та інших органів відповідно до законів України, а також роботу нотаріату та органів реєстрації актів громадянського стану. Сприяє розвитку правової інформатизації, формуванню у громадян правового світогляду. Здійснює міжнародне правове співробітництво.

У рамках виконання Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу Міністерство юстиції забезпечує підготовку пропозицій щодо приведення українського законодавства у відповідність до принципів та стандартів Ради Європи та інтеграції його в систему міжнародного права, координує роботу державних органів із цих питань. Проводить моніторинг, науково-експертне, аналітичне, інформаційне, методологічне забезпечення виконання зазначеної програми.

Крім цього, відповідно до законодавства, Мін'юст проводить реєстрацію політичних партій, контролює додержання ними вимог Конституції та законів України, їх статут. Здійснює легалізацію всеукраїнських об'єднань громадян, міжнародних громадських організацій, професійних та творчих спілок тощо. Міністерство організовує роботу установ нотаріату та забезпечує роботу Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату, реєструє адвокатські об'єднання та веде їх реєстр.

Серед завдань, які покладено на Міністерство юстиції України, також треба відзначити забезпечення функціонування єдиної системи правової інформатизації, офіційне видання збірників законодавства та кодексів України, інформаційного бюлетеня «Офіційний вісник України», координацію діяльності органів виконавчої влади щодо правової освіти населення, методичне забезпечення цієї освіти. У межах своєї компетенції забезпечує виконання завдань мобілізаційної підготовки та мобілізаційної готовності держави. Міністерство забезпечує в межах своєї компетенції реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням у центральному апараті міністерства, на підприємствах, в установах і організаціях, що належать до сфери його управління. Здійснює на основі та на виконання Конституції України, законів України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України інші функції.

Обмеження постановами

Скажіть, чи має право Кабінет Міністрів видавати постанови, які припиняють на невизначений час або обмежують дії тих чи тих статей законів?
Костянтин ОНИЩЕНКО.

Миколаїв.

Як повідомили у прес-службі Кабінету Міністрів України, у межах своєї компетенції Кабмін видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання (стаття 117 Конституції України).

Згідно із 10 пунктом VI розділу Тимчасового регламенту КМ, який затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2000 року № 915, проекти постанов КМ готуються на підставі: законів України; актів або доручень Президента України; актів Кабінету Міністрів, рішень урядових комітетів, доручень Прем'єр-міністра, Першого віце-прем'єр-міністра, віце-прем'єр-міністра.

З огляду на викладене, постанови Кабінету Міністрів України не можуть припиняти на невизначений час або обмежувати дії тих чи тих статей законів.

Винний без вироку?

Мого брата затримала міліція. Ні я, ні мама про це не знали. Ми звернулися до райвідділу із заявою про зникнення брата. В міліції нам сказали, що його затримали, він вже зізнався в багатьох злочинах і цим самим слідство визнало його винним.

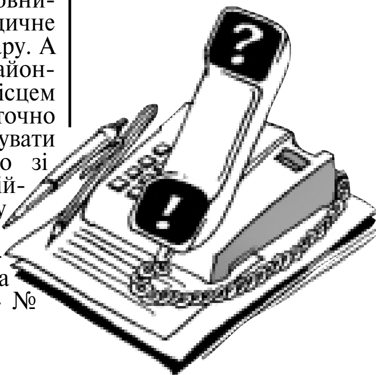
Чув, що визнання вини було «царицею доказів» за часів репресій, тому вважаю дії міліції незаконними. Чи не так?
Григорій А.

Чернігів.

Відповідає адвокат Вероніка ДЕРКАЧ:

— Зважаючи на численні порушення закону, вам необхідно звернутися по кваліфіковану юридичну допомогу. Згідно з ч.5 ст.106 Кримінально-процесуального кодексу, про затримання брата вам повинні були повідомити негайно. Відповідно до ст.62 Конституції України, вину особи може бути доведено лише в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. При цьому обвинувачення не може грунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Ст.22 Кримінально-процесуального кодексу забороняє домагатися показань шляхом насильства, погроз та інших незаконних заходів.

Слідчий зобов'язаний вжити всіх передбачених законом заходів для всебічного, повного та об'єктивного дослідження справи. Він повинен виявити не лише обставини, які викривають обвинуваченого та обтяжують його відповідальність, а й також ті обставини, які виправдовують особу та пом'якшують відповідальність.

Ця шкідлива гусінь

Ми, селяни, заздалегідь дбаємо про майбутній врожай. Тож підкажіть, якими засобами боротися з такими ось шкідниками: біля самого стовбура рослин (перцю, помідорів, капусти...) лежать сіро-коричнюваті черв'яки довжиною три—чотири сантиметри. Вони біля землі перекушують стебло і об'їдають корінці, рослини масово гинуть. На жаль, не знаємо, що це за шкідники і як їх знищувати...
Надія ПЕЛЕШУК.

Рожнівка
Ічнянського району
Чернігівської області.

Відповідає завідувач лабораторії стійкості сільськогосподарських культур до шкідників Інституту захисту рослин Української академії аграрних наук, професор Станіслав ТРИБЕЛЬ:

— З такого опису дещо складно зрозуміти, що це за шкідники. Проте, оскільки в минулому році масового поширення набули совки і, зокрема, група підгризаючих совок, то можна припустити, що читачка мала справу з їх гусінню: озимою, окличною, іпсилон.

Група підгризаючих совок — багаторічні комахи, що належать до загону метеликів, родина — нічниць. Вони мають прихований спосіб життя: метелики літають у сутінках, а шкідлива стадія — гусениця — розвивається у грунті. Коли з'являється гусінь четвертого—шостого віків, вона-то й пошкоджує стебла рослин в грунті або вигризає ямки в бульбах картоплі.

Підгризаючі совки розвиваються переважно в двох поколіннях, зимують в стадії гусениці шостого віку. Метелики покоління, що перезимувало, залежно від метеорологічних умов весни з'являються наприкінці травня — в середині червня; гусениці, відповідно, — в середині—кінці червня. Їх розвиток триває 35—48 діб. Друге покоління розвивається у серпні—жовтні й переважно шкодить озимим культурам. Плодючість самиць коливається в межах 400—2200 яєць.

Система заходів проти совок включає агротехнічні та механічні прийоми застосування біологічного й хімічного методів.

Серед агротехнічних заходів важливим є дотримання технологій вирощування сільськогосподарських культур: зяблева оранка під ярі культури, систематичне знищення бур'янів на посівах, це зменшує їх принадність для відкладання яєць.

З механічних прийомів на невеликих ділянках є доцільним розгрібання біля рослин поверхневого шару грунту та ручний збір гусениць.

Проте в приватному секторі доводиться застосовувати хімічний метод. Найбезпечнішими є препарати з групи інгібіторів синтезу хітину: «Димілін», «Матч», «Номолт». Вони захищають рослини впродовж 35—40 діб, гусениці, які контактують з обробленою поверхнею, гинуть.

Менш бажаним на присадибних ділянках є обприскування рослин такими інсектицидами, як: «Альтекс», «Арріво», «Базудин», «Волатон», «Децис», «Форте», «Діазинон», «Золон», «Фастак», «Ф'юрі», «Шерпа», проте бувають ситуації, коли без них не обійтися.

Суцільне обприскування посівів найефективніше в період, коли гусениці перебувають у молодшому віці й зосереджуються на рослинах, найкраще його проводити у вечірні години. Стосовно термінів застосування засобів захисту слід консультуватися в районних станціях захисту рослин.

Роки навчання — у трудову книжку

Я закінчив технікум, зараз навчаюся в інституті і працюю за фахом. Чув, що період навчання зараховується у трудовий стаж. Чи правда це і чи має значення те, що я працюю на приватному підприємстві?
Панас РИЖИК.

Київ.

Відповідає юрист Наталя ВІЛАМОВА:

— Згідно з Інструкцією про порядок ведення трудових книжок працівників від 29 липня 1993 року, трудові книжки ведуться на всіх працівників, які трудяться на підприємстві, в установі, організації всіх форм власності або у фізичної особи понад п'ять днів. Для студентів, слухачів курсів, учнів, аспірантів та клінічних ординаторів, які мають трудові книжки, навчальний заклад або наукова установа вносить записи про час навчання на денних відділеннях (у тому числі підготовчих) вищих навчальних закладів.

Підставою для таких записів є накази навчального закладу (наукової установи) про зарахування на навчання та про відрахування з числа студентів, учнів, аспірантів, клінічних ординаторів.

Для студентів, які не працювали до моменту вступу до ВУЗу і відповідно не мають трудових книжок, відомості про навчання у професійних навчально-виховних закладах, а також у вищих навчальних закладах (включаючи час роботи у студентських таборах, на виробничій практиці та під час виконання науково-дослідної госпдоговірної тематики) та про час перебування в аспірантурі і клінічній ординатурі, вносяться до трудових книжок за місцем роботи окремим рядком з посиланням на дату, номер та найменування відповідних документів. Якщо ці відомості вносяться до трудової книжки за місцем роботи, то спочатку зазначаються дані про навчання, а потім — про роботу на цьому підприємстві.

Перебування на військовій службі

У нашого сина — вроджений порок серця, в 1995 році йому зробили операцію. В Луганську від коледжу, в якому він навчається разом зі своїми однокурсниками, Михайло проходив медкомісію у військкоматі. Там йому видали довідку форми №25, а військкомат нашого міста цю довідку не визнає. Вимагає повторно пройти комісію, зробити флюорографію і кардіограму серця. Скажіть, чи можуть з такими вадами його призвати до армії?
Тамара СЕВЕРИНА.

Ровеньки
Луганської області.

Відповідає голова Центральної військово-лікарської комісії Міністерства оборони України Василь МИХАЙЛЕЦЬ:

— Під час огляду призовників лікарі визначають стан їхнього здоров'я та ступінь придатності до військової служби. При цьому враховується характер захворювання або фізичної вади, ступінь їх розвитку та функціональних порушень. У випадках, коли лікарям важко остаточно визначити стан здоров'я призовника, його направляють на амбулаторне або стаціонарне обстеження до лікувально-профілактичного закладу. У направленні вказується попередній діагноз та що необхідно уточнити під час обстеження.

Враховуючи те, що після операції минуло десять років, призовнику треба пройти всебічне медичне обстеження в умовах стаціонару. А з результатами прибути до районної призовної комісії за місцем проживання. Там і буде остаточно вирішено, чи може він перебувати на військовій службі згідно зі статтею 38 Положення про військово-лікарську експертизу та медичний огляд у Збройних силах України, затвердженого наказами міністра оборони України від 04.01.94 № 2 та від 12.07.99 № 207.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом Державної податкової Інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справи про банкрутство та винесено постанови про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо наступних підприємств:

1. АТ «Акваріус», код 23508161; 01103, м. Київ, б-р Дружби Народів, 8, кв. 9, р/р №26006002000/980 в філії ЗАТ «Донгорбанк» у м. Києві, МФО 380065, справа №24/211.

2. ПП «Яніс Трейд», код 21674464; 01042, м. Київ, пров. Новопечерський, 5, р/р №26037300116/840 в АКБ «Форум» м. Київ, МФО 322948, справа №15/409.

Арбітражний керуючий Кондра Є. Ю., ліцензія АА №779175 від 28.07.2004 р., призначений ліквідатором по справі № 24/211.

Арбітражний керуючий Міхно І. В., ліцензія АА №668303 від 10.10.03; тел.: 243-32-58, призначений ліквідатором пр справах №15/409.

Закрите акціонерне товариство «Мотордеталь-Правекс»

(код ЄДРПОУ 30573983) повідомляє, що 01.08.2005 року о 10 годині за адресою: м. Конотоп, вул. Вирівська, 64 відбудеться позачергові Загальні збори акціонерів.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів буде проводиться з 9:00 до 9:45.

Порядок денний:

1. Затвердження передавального акту.

ТОВ «Зерноторгівельна компанія»

реалізує зі складу ячмінь фуражний в кількості 400 тон по ціні 410,00 грн./т з ПДВ.

Телефон: (044) 238-65-65.

"ЗАТ "Теплоелектроцентраль-3"

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 1 серпня 2005 року о 10 годині за адресою: м. Харків, вул. Енергетична, 3.

Порядок денний:

1. Про збільшення статутного капіталу (фонду) товариства та додатковий випуск акцій.

Інформація з питання збільшення статутного капіталу (фонду) Товариства згідно зі ст. 40 Закону України "Про господарські товариства".

Мотив збільшення статутного капіталу (фонду): залучення додаткових фінансових ресурсів для поповнення обертових коштів товариства.

Спосіб збільшення статутного капіталу (фонду): додатковий випуск акцій товариства існуючої номінальної вартості.

Мінімальний розмір збільшення статутного капіталу (фонду): 2 300 000,00 (два мільйони триста тисяч) гривень.

Проект змін до статуту товариства, пов'язаних зі збільшенням статутного капіталу (фонду):

4.1. Для забезпечення діяльності товариства, за рахунок внесків засновників (акціонерів) створюється статутний капітал (фонд) у розмірі 11 000 000,00 (одинадцять мільйонів) гривень.

4.3. Статутний капітал (фонд) товариства розподілений на 11 000 000,00 (одинадцять мільонів) простих іменних акцій, номінальною вартістю 1 гривня кожна.

Дані про кількість акцій, що випускаються додатково: 2 300 000,00 (два мільйона триста тисяч) штук простих іменних номінальною вартістю 1,00 (одна) гривня кожна.

Дані про загальну вартість акцій, що випускаються додатково: 2 300 000,00 (два мільйони триста тисяч) гривень.

Відомості про нову номінальну вартість акцій: номінальна вартість акцій товариства не змінюється.

Права акціонерів при додатковому випуску акцій: усі акціонери товариства мають рівне переважне право на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їхній частці в статутному капіталі (фонді) товариства на дату прийняття рішення про емісію акцій.

Порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних зі збільшенням статутного фонду (капіталу): збитки акціонерів, пов'язані зі збільшенням статутного капіталу (фонду) товариства, не передбачаються.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 14.04.05 р. порушив справу №15/334-6 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія «Вентур-Альянс» (03022, м. Київ, вул. Амурська, 6, рах. 2600030075501 в АКБ «Росток Банк» м. Києва, МФО 322692, код 24098191).

Розпорядником майна призначено Рубан Тетяну Петрівну (ліцензія АА №783057 від 15.04.04 р., 08133, Київська обл., м. Вишневе, а/с 11).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу №25/160 про банкрутство ТОВ «Укрброкінвест» (м. Київ, вул. Артема, 73, оф. 210, код 25199971, р/р 26003164733001 в КРУ КБ «Приватбанк», м. Київ).

Розпорядник майна Грицай С. О. (ліцензія АА№719865 від 0І.03.04 р.) - 01030, м. Київ, а/с №38; тел./факс: (044) 236-11-17.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня здійснення даної публікації.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк вул. Артема, 157) ухвалою від 25.04.2005 р. порушив справу № 27/54Б про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Геліос» (86600, м. Торез, вул. Єсеніна, 2, Донецька область; ЄДРПОУ 24321186, п/р 26006980210 у АКБ «Укрсоцбанк» м. Єнакієва, МФО 334527) і ввів мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Лесніков Євген Євгенович, ліцензія № 116080, адреса: Донецька область, м. Новгородівка, вул. Олега Кошевого, 37/29.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор конкурсу) проводить конкурс з продажу майна підприємства-банкрута ОКП Шовкорадгосп „Світанок"(справа №Б24/2/75/99)

розташованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Електрометалургів, 149 єдиним комплексом інвентарних об'єктів, в т.ч.: будівля контори (літ. А), площа - 125,1 кв.м., будівля насіннєсховища (літ. В), будівля лікеро-горілчаного цеху №1 (літ. Д), будівля шовководні (літ. Е), будівля кузні з гаражами (літ. Ж), будівля спиртосховища (літ. Н), споруда підвалу (літ. О), будівля котельна-сушилка (літ. П), будівля сауни (літ. Р), площа - 102,6 кв.м., будівля гаражів (літ. С, С1), площа - 148,8 кв.м., будівля гаражів для автомашин (літ. Л), споруда боксів для сільгоспінвентарю (літ. Т1), площа - 507,5 кв.м., будівля гаражів для тракторів (літ. У), площа - 464,5 кв.м., споруда навісу для сільгоспмашин (літ. Ф), споруда ангару (літ. Х), споруда №1 - замощення асфальтобетонне, споруда №1 - огорожа бетонна. Початкова ціна - 73921 грн. 50 коп. в т.ч. ПДВ.

Фіксовані умови конкурсу:

1. Покупець, визначений за результатами конкурсу, зобов'язаний здійснити розрахунки з продавцем за придбане майно на протязі 10 днів з моменту підписання договору купівлі-продажу;

2. Сплата послуг з нотаріального оформлення договору купівлі-продажу, у тому числі сплата державного мита та збору в Пенсійний фонд України повинна здійснюватися за рахунок покупця

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунки Організатора конкурсу: п/р 26008207280001 (для гарантійного внеску), п/р 26009207280000 (для реєстраційного збору) в ДФ АКІБ УкрСіббанк МФО 306856, код ЄДРПОУ 26252710 до 11.07.2005р. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 11.07.2005р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з технічним станом об'єкту продажу, оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056)744-19-31.

Конкурс відбудеться 14.07.2005р. о 15.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №25. Переможцем конкурсу визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу та взяв на себе зобовязання по виконанню фіксованих умов конкурсу. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП „Сонячний" КП „Житловик", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів.

На аукціон виставляються для продажу активи ДП „Сонячний" КП „Житловик": 1. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Магистральна, 7, 1982р., площа - 12,8 м², початкова ціна продажу - 888,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 44,40грн. 2. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Малінічева, 46, 1980р., площа - 8,2 м², початкова ціна продажу - 569,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 28,45грн. 3. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Безсонова, 37, 1980р., площа - 6,4 м², початкова ціна продажу - 444,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 22,20грн. 4. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Безсонова, 33, 1978р., площа - 11,8 м², початкова ціна продажу - 819,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 40,95грн. 5. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Безсонова, 33, 1978р., площа - 7,3 м², початкова ціна продажу - 507,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 25,35грн. 6. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Безсонова, 33, 1978р., площа - 6,9 м², початкова ціна продажу - 479,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 23,95грн. 7. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Безсонова, 48, 1977р., площа - 8,2 м², початкова ціна продажу - 570,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 28,50грн. 8. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Волкова космонавта, 6, 1972р., площа - 10,6 м², початкова ціна продажу - 736,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 36,80грн. 9. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Волкова космонавта, 2, 1973р., площа - 10,9 м², початкова ціна продажу - 757,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 37,85грн. 10. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Мазикових братів, 21, 1968р., площа - 5,8 м², початкова ціна продажу - 403,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 20,15грн. 11. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Гречнєва, 10, 1982р., площа - 6,6 м², початкова ціна продажу - 458,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 22,90грн. 12. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул.. Гречнєва, 18, 1981р., площа - 11,7 м², початкова ціна продажу - 812,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 40,60грн. 13. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Гречнєва, 20, 1982р., площа - 14,2 м², початкова ціна продажу - 986,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 49,30грн. 14. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Гречнєва, 2, 1980р., площа - 11,8 м², початкова ціна продажу - 819,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 40,95грн. 15. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Магистральна, 15, площа - 409,3 м², зі зниженням ціни на 65%, початкова ціна продажу - 7319,20грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 365,96грн. 16. Вбудоване нежитлове приміщення, яке розташовано за адресою: м. Горлівка, вул. Богуна, 35, площа - 271,7 м², зі зниженням ціни на 65%, початкова ціна продажу - 4091,50грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 204,58грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260037214 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 32388652, Спеціалізованій Донецькій товарній біржі "Меркурій". Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації інформації по 10 липня 2005р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації в газеті 14 липня 2005р. об 1100 на Спеціалізованій Донецькій товарній біржі "Меркурій" за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП „Сонячний" КП „Житловик". **Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21.**

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ЦЕНТР З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА

ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01. ЗА №14

проводить навчальний курс

АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ

(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)

з 04 по 09 липня 2005 р.

ДО УВАГИ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ!

Всіх, у кого термін дії ліцензії закінчується,

запрошуємо на переатестацію

ЮРИДИЧНІ ПОСЛУГИ

повний комплекс і всі види

Адреса: 03067, м. Київ, бульв. І.Лепсе 4, 2 поверх

(044) 495-21-18, 495-21-20

e-mail: arbiter@ukr.net http: www.arbiter.kiev.ua

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) ухвалою від 05.04.2005 року порушив справу №6/106-Б-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Гетьман-Фуд», розрахунковий рахунок 260022846 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 352093, ЄДРПОУ 31488323.

Розпорядником майна призначено Пирожка Євгенія Віталійовича (ліцензія АА №419249 від 24.10.2002 р.): Херсонська область, Бериславський р-н, с. Урожайне.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області постановою від 07 червня 2005 року по справі №27/59Б було визнано банкрутом Приватне підприємство «Регіони», код ЄДРПОУ 32942746, адреса: 83003, м. Донецьк, пр-т Ілліча, 89 і відкрито ліквідаційну процедуру строком на три місяці.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ткаченка П. В., ліцензія АБ №216865.

Заяви кредиторів направляти в місячний строк ліквідатору на адресу підприємства: 83003, м. Донецьк, пр-т Ілліча, 89.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) ухвалою від 05.04.2005 року порушив справу №6/106-Б-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Укртатнафта-Херсон», розрахунковий рахунок 26000109 в ХФ АКБ «МТ Банк», МФО 352510, ЄДРПОУ 30329919). Розпорядником майна призначено Пирожка Євгенія Віталійовича (ліцензія АА №419249 від 24.10.2002 р.): Херсонська область, Бериславський р-н, с. Урожайне. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Правління ВАТ «Лохвицький цукровий завод»

повідомляє, що 2 серпня 2005 року о 14:00 за адресою: м. Червонозаводське, вул. Матросова, 10 (інженерно-побутовий корпус) в залі засідань відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Лохвицький цукровий завод».

Реєстрація акціонерів проводиться за місцем проведення зборів з 12:00 до 13:45.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати роботи в 2003-2004 роках.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного звіту та балансу Товариства за 2003 та 2004 роки.
4. Затвердження плану виробничо-фінансової діяльності на 2005 рік.
5. Вибори голови та членів Наглядової ради.
6. Вибори голови та членів ревізійної комісії.
7. Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.
8. Внесення змін та доповнень до внутрішніх документів Товариства.
9. Про участь ВАТ «Лохвицький цукровий завод» у створенні товариства з обмеженою відповідальністю

Для участі в зборах, акціонерам необхідно мати документи, які посвідчують особу, доручення на право представляти акціонера на загальних зборах, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства.

Довідки за телефоном: (05356) 3-55-91.

Фонд гарантування вкладів повідомляє:

28 травня 2005р. закінчився термін виплат гарантованої суми відшкодування вкладникам АБ «Аллонж» банком - агентом Фонду ТОВ «Укрпромбанк» за Реєстром одержувачів сум відшкодувань. Вкладникам, які не встигли отримати гарантовану суму відшкодування за Реєстром, виплати здійснюватимуться Фондом шляхом переказу коштів через установи ТОВ «Укрпромбанк» за індивідуальними зверненнями.

Для цього необхідно надіслати до Фонду:

1) заяву на виплату коштів, у якій має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, особистий підпис;

2) копію сторінок паспорта № 1, 2 та 11;

3) копію довідки органу державної податкової служби про присвоєння ідентифікаційного номера. Гарантовану суму відшкодування можна отримати протягом 3 років з дня ліквідації банку. Адреса Фонду: вул. Ярославів Вал - 32А, м. Київ, 01034, Україна

Довідки за телефонами: (044) 495 24 12; 495 24 16. **www. fg. org. ua**

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) проводить публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-банкрута СВК „Агрофірма „Родина" (справа № Б24/46/02),

яке розташоване за адресою: Дніпропетровська область, Томаківський район, с. Топило, вул. Кірова, 4.

Загальна характеристика об'єктів продажу: лот №1 - корпус маточника №7 (під разбірку), початкова ціна - 8931 грн. 00 коп. з ПДВ; лот №2 - корпус маточника №3, корпус маточника №4, корпус маточника №5, корпус маточника №6, корпус маточника №8, корпус маточника №9, корпус маточника №10, корпус маточника №11, корпус маточника №12, корпус маточника №13, корпус маточника №14, корпус маточника №15 (усі під разбірку), початкова ціна - 61230 грн. 00 коп. з ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунки Організатора торгів: п/р 26008207280001 (для гарантійного внеску), п/р 26009207280000 (для реєстраційного збору) в ДФ АКІБ УкрСіббанк МФО 306856, код ЄДРПОУ 26252710 до 11.07.2005р. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 11.07.2005р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №3, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань отримання додаткової інформації, ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056)744-19-31.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 14.07.05р., о 12.00 за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. №25.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Постановою господарського суду АР Крим від 14.04.2005 р. у справі №2-26/5376-2005 Сакський державний міський архів (96500, АР Крим, м. Саки, вул. Курортна, 27, ЗКПО 24400218) визнаний банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 51 Закону України №2343 від 14.05.92 р.

Ліквідатором призначено Блюденова Олександра Миколайовича (96500, АР Крим, м. Саки, вул. Леніна, 15).

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

1.	Яворського Миколи Анатолійовича	- суддею апеляційного суду Київської області;
2.	Криворотенка Віктора Івановича	- суддею апеляційного суду Сумської області;
3.	Подороги Віктора Миколайовича	- суддею апеляційного суду Черкаської області;
4.	Журавля Олександра Олександровича	- суддею апеляційного суду міста Києва;
5.	Заришняк Галини Миколаївни	- суддею апеляційного суду міста Києва;
6.	Шальнєвої Тетяни Павлівни	- суддею апеляційного суду міста Києва;
7.	Большакова Юрія Миколайовича	- суддею місцевого Бахчисарайського районного суду Автономної Республіки Крим;
8.	Зінькова Віктора Івановича	- суддею місцевого Красноперекопського міськрайонного суду Автономної Республіки Крим;
9.	Шофаренка Юрія Федоровича	- суддею місцевого Сімферопольського районного суду Автономної Республіки Крим;
10.	Авраміді Тетяни Станіславівни	- суддею місцевого Совєтського районного суду Автономної Республіки Крим;
11.	Сердюка Олександра Сергійовича	- суддею місцевого Залізничного районного суду міста Сімферополя Автономної Республіки Крим;
12.	Поліщук Тетяни Вікторівни	- суддею місцевого Люботинського міського суду Харківської області;
13.	Матвієнко Марії Володимирівни	- суддею місцевого суду Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області;
14.	Мишенка Володимира Володимировича	- суддею місцевого Золотоніського міськрайонного суду Черкаської області;
15.	Зарічної Лариси Анатоліївни	- суддею місцевого Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області;

Державна судова адміністрація України

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів на визначення виконавця проекту реконструкції ВЛ-220кВ „ ЛуТЕС - Перемога"

1. Замовник торгів: Донбаська електроенергетична система ДП НЕК "Укренерго"
код ЄДРПОУ 23344104
1.1. Поштова адреса: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11
1.2. Контактні : телефон (06242) 9-74-55
факс (06242) 9-78-37
2. Оголошуються відкриті торги на визначення проектної організації на виконання проекту **"Реконструкції ВЛ-220 кВ ЛуТЕС - Перемога":**
2.1. Строк виконання робіт:
1 етап - проект та робоча документація ділянки ВЛ-220 кВ протяжністю 18 км - 01 вересня 2005р.
2 етап - проект та робоча документація ВЛ-220 кВ протяжністю 51,4 км - 30 грудня 2005р.
2.2. Основні кваліфікаційні вимоги до учасників:
- наявність відповідних ліцензій на виконання проектно-вишукувальних робіт;
- здійснення підприємницької діяльності відповідно до положень його статуту;
- наявність коштів, обладнання та працівників відповідної кваліфікації, які мають відповідні знання та досвід;
- досвід виконання робіт по проектуванні ПЛ-220кВ та вище;
- наявність об'єктів, побудованих за розробленими проектами;
- наявність позитивних відгуків про розроблені проекти;
- відсутність заборгованості по сплаті податків і зборів (обов'язкових платежів), передбачених законодавством країни, на території якої здійснюється господарська діяльність;
- відсутність підстав для відмови в торгах , передбачених п. 1.8. постанови НКРЕ від 25 12. 2002р. №1455 „ Про затвердження Порядку придбання товарів , робіт та послуг ліцензіатами, ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлюються НКРЕ".
3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:
3.1. Місце отримання тендерної документації: *м. Горлівка, пр. Леніна 11, Донбаська ЕС НЕК "Укренерго", служба договірної роботи, каб. 164, тел.(06242) 9-74-55, факс (06242) 9-78-37, E-mail: sdr@db.energy.gov.ua*
3.2. Спосіб отримання тендерної документації: поштою (електронною поштою) на адресу учасника або через його представника протягом трьох календарних днів після отримання відповідного письмового запиту.
4. Додаткова інформація: Розкриття тендерних пропозицій відбудеться 29.06.2005р. за адресою: 84601, м. Горлівка, пр. Леніна, 11, актовий зал.

Господарським судом АР Крим (95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) Ухвалою від 23 травня 2005 року відновлена справа про банкрутство №2-11/3115-2005 р. та продовжена процедура санації протягом 3 місяців Відкритого акціонерного товариства "Керченська бавовняно-прядильна фабрика". Ідентифікаційний код №00306561. Юридична адреса: 98300, АР Крим, м. Керч, вул. Пирогова, 17. Р/рах. №2600131652001 в УСБ м. Керч, МФО 324270. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого КРАСОВА Олега Ігоровича (ліцензія серія АА №779205 від 25.08.2004 р.); 95000, м. Сімферополь, Поштамт, а/с 111; тел.: 8-(0652)-51-15-63. Претензії кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою від 11.05.05 р. затверджено звіт ліквідатора арбітражного керуючого Герасименка Валерія Васильовича (ліцензія №520151) та ліквідаційний баланс, припинено провадження у справі №23/363-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальність "МІЗАР-К" (03087, м. Київ, вул. Ломоносова, 4, код ЄДРПОУ 24926966), а також винесено рішення про його ліквідацію. Вимоги кредиторів вважаються погашеними, дію мораторію припинено.

Ухвалою господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, Майдан Путятитинський, 3/65) від 14.02.2005 р. порушено провадження у справі №5/18"Б" про банкрутство Приватного підприємства "Агат", ід. код 22064443; 10000, м. Житомир, вул. Хлібна, 21-а, р/р 26006167381001 в КБ "Приватбанк". Розпорядником майна призначено Макаренко Людмилу Олександрівну, ліцензія АБ №116296 від 10.02.2005 р., проживає: м. Житомир, майдан Соборний, 7/1, кв. 49.

ДП "Редакція газети "Президентський вісник" код ЄДРПОУ 32386854, юридична адреса: м. Київ, проспект Перемоги, 50, тел. 454-87-67 повідомляє про ліквідацію на підставі Розпорядження Керівника Державного управління справами від 03.06.05 №224. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації.

Постановою Господарського суду Вінницької області (вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по справі №10/72-05 СТОВ "Діброва" с. Рогинці Хмільницького району (код 03734990). Ліквідатор Дмитренко П. І. (с. Рогинці).

Постановою господарського суду Харківської області від 18.05.2005 р. по справі №Б-50/79-05 ТОВ "Фірма Стройдорсервіс", код ЄДРПОУ 32132784, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, відповідно до ст. 51 Закону "Про банкрутство". Ліквідатором призначено Охріменко О. І. Для листів - м. Харків, вул. Новгородська, 4, кв. 68. Претензії приймаються протягом 30-ти днів з дня виходу оголошення.

Загальні збори учасників Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми "Укрсельхозпром" 03.06.2005 р. прийняли Рішення про ліквідацію Новосанжарської філії ТОВ ВКФ "Укрсельхозпром" (39300, Полтавська обл., Новосанжарський р-н, с. Мала Перещепина, ЄДРПОУ 26089664). Ліквідаційна комісія призначена у складі: Богуцької О. П. - начальник загального відділу ТОВ ВКФ "Укрсельхозпром", Краснобаєвої О. Д. - головний бухгалтер ТОВ ВКФ "Укрсельхозпром", Широких Є. С. - юрист ТОВ ВКФ "Укрсельхозпром". Адреса ліквідаційної комісії: 49083, м. Дніпропетровськ, вул. Собінова, 1. Вимоги кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців від дня публікації оголошення.

Правління закритого акціонерного товариства "Лакма" повідомляє акціонерів про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 28 липня 2005 року. Порядок денний: 1. Про підсумки роботи ЗАТ "Лакма" за 2004 рік, затвердження плану розвитку на 2005 рік та затвердження порядку розподілу прибутку на 2005 рік. 2. Про затвердження акту ревізії фінансово-господарської діяльності ЗАТ "Лакма" за 2004 рік. 3. Про затвердження балансу фінансово-господарської діяльності ЗАТ "Лакма" за 2004 рік. 4. Звіт наглядової ради ЗАТ "Лакма". 5. Вибори членів ревізійної комісії ЗАТ "Лакма". Початок зборів о 15:00 години. Реєстрація акціонерів та їхніх представників з 13:30 до 15:00. Для участі у зборах при собі мати документ, який посвідчує особу. Місце проведення зборів: м. Київ, вул. Конопляньска, 12.
Довідки за телефоном: 430-24-38 та 430-25-38.

ТОВ "Украінська ділова група" повідомляє про загублення оригіналів установчих документів, печатки ТОВ "Українська ділова група", оригіналу свідоцтва про реєстрацію підприємства, оригіналу свідоцтва платника ПДВ № 38822734, оригіналів довідок про реєстрацію підприємства у фондах, бланків доручень ЯЕВ № 180804-180850, бухгалтерських звітів 2004-2005 рр.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ТОВ ВКФ "ЕССТ, ЛТД"
повідомляють про перенесення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна ТОВ ВКФ "ЕССТ, ЛТД", раніше призначених на 06 червня 2005 р., на 21 червня 2005 р.
Останній день подання заявок на участь у публічних торгах (аукціоні) - 17 червня 2005 р.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) 22 березня 2005 року прийнято постанову по справі № 6/119-4/63 про визнання Стрийської житлово-експлуатаційної контори № 3 (код ЄДРПОУ 05452209, 82400, Львівська область, м. Стрий, вул. Б. Хмельницького, 32, р/р 26008301295 в Ощадбанку, МФО 385297) - банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пурія Руслана Петровича (79066, Львів-66, а/с 8110, тел. 96-50-83, ліцензія АА № 668318 від 16.10.2003 року).

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та ДП "Придніпровське житлово-комунальне об'єднання"
повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі розпорядження майном.
На повторні публічні торги виставляється наступне майно:
Лот№ 1: Нежитлове вбудоване приміщення №97, загальною площею 185,4 м2, розташоване за адресою: м. Дніпродзержинськ, пр. Комсомольський, 19. Початкова ціна продажу 200000,00 грн., з ПДВ.
Гарантійні внески у розмірі 5% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.
Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ "Аваль" м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.
Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).
Для ознайомлення з майном та оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефонами: (0612) 64-39-01, (061) 220-42-07.
Публічні торги (аукціон) відбудуться 14 липня 2005 р. о 12.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) ухвалою від 17.04.05 р. № 10/196 б порушив провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Луганський міський автобусний парк» (м. Луганськ, вул. Кошового, 31; р/р № 25457125 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 304007, код ЄДРПОУ 0545689).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хорошевського Михайла Георгійовича, ліцензія № 779189 серії АА від 27.07.04 р.
Претензії приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Челюскінців, буд. 143, кв. 85.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) по справі №10/62-05 в порядку ст. 52 Закону «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом СТОВ «Скитецьке» код ЄДРПОУ 30744563 (22545, Вінницька область, Липовецький район, с. Скитка, р/р 26041199 в АППБ «Аваль», м. Липовець, МФО 302247).
Ліквідатором призначено представника Липовецької МДПІ Мосіюка П. М. (22500, Вінницька область, м. Липовець, вул. Леніна, 84-а).
Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації.

ТОВ "Медіа Мир"
інд. Код 32595925, юр. адреса: м. Київ, вул. Ак. Туполева, 17 повідомляє про ліквідацію підприємства з 31.03.2005 р.

Приватне підприємство "ГалФуд Трейд",
код ЄДРПОУ 32990381, розташоване за адресою: 77005, Івано-Франківська обл., Рогатинський р-н, с. Залужжя, ліквідується. Претензії приймаються протягом місяця з моменту публікації цього оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 18.05.2005 р. по справі №Б-50/80-05 ТОВ "Союзметал", код ЄДРПОУ 32762495, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, відповідно до ст. 51 Закону "Про банкрутство". Ліквідатором призначено Тананіко Т. В. Для листів - Сумська обл. Ямпільський р-н, с. Свеса, вул. Ціолковського, 5. Претензії приймаються протягом 30-ти днів з дня виходу оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 21.03.2005 р. по справі №23/208-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ "Гіперборей" (м. Київ, вул. Інститутська, 25, код 23744039, рах. 2600001558 в АБ "Ажіо", МФО 300175) та постановою від 11.05.2005 р. по справі №23/357-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ "Стелсен" (м. Київ, вул. Приречна, 5, кв. 690, код 21453674, рах. 2600200011469 в ВАТ КБ "Хрещатик", МФО 300670). Ліквідатором підприємств призначено арбітражного керуючого Щербаня О. М., ліцензія АБ №116282 від 03.02.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ-30, а/с 157.

15 червня вночі в Україні переважно без опадів (лише у західних областях дощ), вдень короткочасні дощі, подекуди грози. Температура вночі 8—14, вдень 21—27 градусів тепла.

Показали себе на Невадщині

Бокс. Лас-Вегас (США, штат Невада). Тут відбувся міжнародний турнір серед професіоналів, у якому взяли участь троє українців, представників Національної ліги професіонального боксу України (НЛПБУ). Та ще й як...

У напівважкій вазі феодосійцеві Юрію Барашьяну, відомому нокаутерові, дістався твердий горішок Сем Ріс. Але наш спортовець у десятираундовому бою здолав його за очками. Упевнено виступає на професіональному рингу недавній любитель, суперважковаговик В'ячеслав Узелков. Він здобув свою шосту перемогу, нокаутувавши вже у першому раунді Джонатана Ембрі. Нарешті наш Віктор Зінов'єв в шести раундах за очками переміг танзанійця Мозеса Матовуа.

Вагомий урожай господарок

Художня гімнастика. Москва (Росія). Спорткомплекс «Олімпійський». Господарки арени — росіянки — виграли золоті медалі в командних змаганнях. Підопічні Ірини Вінер — Ірина Чащина, Ольга Капранова, Віра Сесіна — в підсумку за вправи з булавами, стрічкою, м'ячем і скакалкою набрали 133,625 бала.

Друге місце посіла збірна України (Ганна Безсонова, Наталя Годунко, Ірина Ковальчук) — 126,500. Третє місце дісталося збірній Білорусі (Інна Жукова, Валерія Курильська, Любов Черкашина) — 122,600.

Росіянки назбирали найбільше вищих нагород і в окремих вправах. **Булави.** 1. Чащина. 2. Капранова. 3. Безсонова. **Скакалка.** 1. Чащина. 2. Капранова. 3. Безсонова. **М'яч.** 1. Капранова. 2. Безсонова. 3. Жукова. **Стрічка.** 1. Годунко. 2. Безсонова. 3. Жукова.

Старт — за киянами

Баскетбол. Київ. Спорткомплекс «Меридіан». Чемпіонат України. Суперліга (чоловіки). Фінал. Серія до трьох перемог. 11 і 12 червня. **БК «Київ» — «Азовмаш» (Маріуполь). 86:82 і 93:80.**

У першому поєдинку гості взяли потужний старт і вели перед у десять очок. Однак переваги не втримали, і на велику перерву команди пішли за рахунку 45:44 на користь киян. І надалі йшла гостра суперечка. Однак баскетболісти БК «Київ», зміцнивши оборону, мінімальною перевагою не поступилися.

Наступного дня спочатку все нагадувало попереднє протистояння. Але у другій половині зустрічі абсолютна перевага була на боці господарів, які довели її до 22 очок (!). Наприкінці матчу тренери дали пограти резерву, і маріупольці дещо скоротили розрив у рахунку. Можливо, на дії «Азовмашу» вплинуло те, що за п'ять фолів майже одразу після великого відпочинку майданчик залишив їхній лідер Артур Лонг.

Третє побачення претендентів відбудеться в Маріуполі 16 червня. А поки що в серії попереду БК «Київ» —2:0. Однак фахівці вважають, що командам доведеться зіграти щонайменше чотири матчі, а то й усі п'ять.

Переможні вітрила «Дуката»

Київ. В акваторії Київського водосховища з 15 по 20 червня відбудеться шоста регата крейсерських яхт «Кубок Вадима Гетьмана» **(інформаційну підтримку цим авторитетним змаганням традиційно надає «Голос України»).** Щоразу трасу перегонів першими випробовують представники ЗМІ, які проводять свою регату.

Цього разу охочих назбиралося на три екіпажі. Слід сказати, що умови були несприятливі, майже без вітру. Однак учасники таки пройшли маршрутом. Першим фінішував «Дукат». Його капітан, учасник Олімпійських ігор в Афінах Юрій Орлов, дібрав управну команду, в якій був досвідчений «морський вовк» Степан Щербачов з телеканалу «1+1». Друге місце в «Гетьмана». І капітан Віктор Сидоренко був задоволений своїми підопічними, особливо Русланом Свіріним із телеканалу «Інтер». Нарешті почесне третє місце дісталося «Океану», який очолював знаний шкіпер Олександр Казнодій. Один з його матросів Олексій Маргієв (учасник кількох попередніх регат) пообіцяв, що наступного року він з товаришами неодмінно буде першим...

На знімку: саме той «Дукат» — переможець журналістської регати.

Фінал відміняється, адже «Шахтар» — чемпіон!

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 29-й тур. 12 червня.

«Металург» Зп — «Таврія». 1:2. 4 200 глядачів. **Голи:** Попов, 45 — Едмар, 28, Корнєв, 59.

«Борисфен» — «Арсенал». 0:1. 1 000. Бабич, 45.

«Ворскла-Нафтогаз» — «Оболонь». 2:1. 1 600. Чичиков, 24, Ребенок, 47 — Терещенко, 84.

«Металург» Д — «Металіст». 3:1. 3 000. Бабангіда, 47, Мендоса, 61, Туре, 74 — Селезньов, 76 (п). **Вилучено** Ханаса («Металіст», 49) за нецензурну лайку на адресу арбітра.

«Дніпро» — «Кривбас». 2:1. 7 000. Мелащенко, 68, Семочко, 74 — Адієв, 30.

«Чорноморець» — «Шахтар». 1:3. 25 000. Косирін, 72 —Тимощук, 24, Матузалем, 76, Бєлік, 90+1.

«Динамо» — «Закарпаття». 3:0. 2 000. Чернат, 23, Родріго, 31, Леко, 59.

«Іллічівець» — «Волинь». 1:0. 11 500. Грибанов, 86.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	**25**	**2**	**2**	**60—17**	**77**
Динамо	**23**	**4**	**2**	**56—11**	**73**
Металург Д	**14**	**6**	**9**	**37—34**	**48**
Дніпро	12	9	8	36—34	45
Іллічівець	12	8	9	38—33	44
Чорноморець	12	5	12	29—29	41
Волинь	11	7	11	34—33	40
Таврія	10	9	10	30—27	39
Металіст	9	7	13	25—35	34
Арсенал	8	10	11	28—33	34
Металург Зп	7	11	11	23—31	32
Ворскла	8	6	15	18—33	30
Кривбас	7	9	13	24—38	30
Закарпаття	6	10	13	20—30	28
Оболонь	**4**	**8**	**17**	**17—42**	**20**
Борисфен	**3**	**11**	**15**	**14—29**	**20**

Звичайно, прихильники київського «Динамо» у глибині душі сподівалися, що «Чорноморець» зіграє вдома з «Шахтарем» бодай унічию. І Олександр Косирін своїм точним ударом головою підкинув дрівцят у вогнище тих сподівань. Однак недовго музика лунала. А в підсумку справдилися надії вболівальників «гірників». Адже донецькі футболісти свого шансу не змарнували, забили ще два м'ячі і здобули бажану перемогу, яка дала їм можливість за тур до закінчення турніру юридично оформити чемпіонство!

Отже, фінал останнього ігрового дня в Донецьку післязавтра, про який так мріяли шанувальники динамівців, відміняється. «Шахтар» достроково уже чемпіон! З чим щиро вітаємо команду, тренерів і величезну армію вболівальників чорно-помаранчевих.

Донецький матч, зрозуміло, відбудеться. Але він матиме вже суто формальний характер. Перемога когось із суперників на турнірну ситуацію не вплине, а лише вдовольнить амбіції.

Та повернімося до подій в Одесі. Господарі дуже старалися, бо і для них цей поєдинок мав дуже принципове значення. Навіть нічия залишала їм шанс на четверте місце. Щоправда, доля «Чорноморця» залежала ще й від дніпропетровців. Підопічним Альтмана треба було, щоб «Дніпро» втратив очки. Певний час із Кривого Рогу надходили досить утішні звістки. «Кривбас» повів у рахунку. Але дніпропетровці виграли.

Утім, лише старань виявилося замало. «Шахтар» сьогодні переважає «Чорноморець» за класом. І здобув заслужену перемогу.

Динамівці легко перегнали «Закарпаття». Однак це вже не мало жодного значення. Цього разу «Динамо» увійшло у «срібну» гавань, але з Кубком.

Сьогодні вітання приймають також футболісти донецького «Металурга», які вибороли бронзові медалі й путівку на турнір Кубка УЄФА. А от за ще одне місце в цьому турнірі в останньому турі заочно посперечаються «Дніпро» та «Іллічівець».

У Лізі чемпіонів від України стартуватимуть «Шахтар» (з третього кваліфікаційного раунду) і «Динамо» (з другого). До речі, окрім матчу 16 червня вони зіграють між собою ще й поєдинок за Суперкубок в Одесі (9 липня).

А він «снаряди» все підносив...

Чемпіонат світу (U-20). Нідерланди. **Група А.** Бенін—Австралія. 1:1. Нідерланди—Японія. 2:1. **Група С.** Іспанія—Марокко. 3:1. Гондурас—Чилі. 0:7. **Група D.** Аргентина—США. 0:1. Німеччина—Єгипет. 2:0. **Група Е.** Колумбія—Італія. 2:0. Сирія—Канада. 1:1. **Група F.** Бразилія—Нігерія. 0:0. Корея—Швейцарія. 1:2.

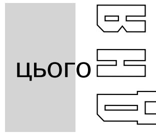
Група В. Китай—Туреччина. 2:1. **Україна—Панама. 3:1** (Алієв, 20 (п), 22, Фещук, 32 — Аржанов, 26 (автогол). Утрехт. «Галгенваард стадіум». Українська команда виступала в такому складі: Мусін, Допліка, Кіцута, Яценко, Алієв, Ситник (Рожок, 80), Мілевський, Фещук (Прошин, 66), Аржанов, Воробей (Герасим'юк, 59), Самборський.

Про те, що збірна Панами не є фаворитом змагань, знали заздалегідь. Але добре відомо, як важко налаштуватися на гру проти слабшого суперника. Однак наша команда концентрації не втрачала з першої до останньої хвилини. Діяла зібрано, активно, агресивно. І саме завдяки цьому мала величезну перевагу над панамцями.

Усі, хто того дня виходив на поле у складі збірної України, заслуговують на похвалу. Однак, якби встановили приз найкориснішому, то його неодмінно варто було б вручити Артемові Мілевському. Цей форвард, який і сам уміє та полюбляє забивати, цього разу невтомно працював на партнерів, на команду. Саме завдяки його активним діям і майстерності м'яч тричі опинявся у воротах панамців. У першому випадку його збив у штрафному воротар суперника — і пенальті. У двох інших Артем викладав м'яча під удар Алієву та Фещукові, хоча і сам міг пробити...

Сьогодні команда України зустрічається зі збірною Китаю, яка в першому турі перегарла турків, котрих називали серед фаворитів у групі.

Сторінку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

14 ЧЕРВНЯ

■ *1783 р. Засновано Севастополь.* ■ *1867 р. Народився Митрофан Довнар-Запольський, історик, фольклорист, етнограф, професор Київського університету.* ■ *1892 р. У Києві по нинішньому Володимирському узвозі розпочався регулярний рух першого в Росії електричного трамвая.* ■ *1921 р. Затверджено положення про Всеукраїнську академію наук.* ■ *1941 р. Опубліковано заяву ТАРС про провокаційність чуток щодо можливої війни між СРСР та Німеччиною.* ■ *1962 р. Не стало композитора Михайла Вериківського.*

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

224

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 335

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2221

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos